

לְחֹשְׁבֵן אַהִי"ה אַהִי"ה, הוּא מְלִךְ אָסוּר בְּרִהְטִים,
אֲשֶׁר אַהִי"ה, וְאִיהוּ רֵא"ש יְהוּ"ה קְרִינָן לִיה, אָסוּר
בְּכֻלָּהוּ אֲזַכְרוֹת.

דְּבַר אַחַר רֵאשִׁיךְ עֲלִיךְ בְּכַרְמֶל, רִישָׁא דִּילְךְ
כֻּלָּה, עַל כֻּלָּהוּ חִיילִין סְלִקָא, (ס) עַל שְׂשִׁים
הֶמָּה מְלָכוֹת דְּאִינוּן שְׁתִּין סְדְרֵי מְשֻׁנָּה, וְסְלִקִין
לְשִׁית מְאָה, וְלְשְׂשִׁים רְבוּא, וְשְׂמֹנִים פְּלִגְשִׁים דְּהוּ
תְּמִנִין סְפְרֵי דְאַגְדָּתָא, וְעֲלָמוֹת אִין מְסַפֵּר אִינוּן
הֶלְכוֹת דְּלִית לֹון מְסַפֵּר וְחֹשְׁבֵן, דְּאִינוּן נִימִין
דְּשַׁעְרִין דְּכֻלָּה דְּלִית לֹון חֹשְׁבֵנָא, וְאַתָּה כֻּלָּה
סְלִיקַת עַל כֻּלָּהוּ, הֵדָא הוּא דְכְּתִיב (משלי לא כט) רְבוּת
כְּנֹת עָשׂוּ חֵיל וְאַתָּה עֲלִית עַל כֻּלָּנָה.

דְּבַר אַחַר רֵאשִׁיךְ עֲלִיךְ בְּכַרְמֶל, שַׁעְרָא דִּילְךְ
כֻּמָּה אִיהוּ מִתְּקַנָּא בְּתֵלַת עֵשֶׂר תְּקוּנִין,

לשון הקודש

וְעֵשְׂרִים אֲזַכְרוֹת שֶׁל תְּפִלִּין שֶׁל יָד,
וְעוֹלוֹת לְחֹשְׁבֹן אַהִי"ה אַהִי"ה, הוּא מְלִךְ
אָסוּר בְּרִהְטִים, אֲשֶׁר אַהִי"ה, וְהוּא
רֵא"ש יְהוּ"ה קוֹרְאִים לוֹ, אָסוּר בְּכָל
הָאֲזַכְרוֹת.
דְּבַר אַחַר, רֵאשִׁיךְ עֲלִיךְ בְּכַרְמֶל –
הֵרֵאשׁ שְׁלֵךְ, כֻּלָּה, עוֹלָה עַל כָּל הַחִילוֹת,
עַל שְׂשִׁים הֶמָּה מְלָכוֹת שֶׁהֵם שְׂשִׁים
סְדְרֵי מְשֻׁנָּה, וְעוֹלִים לְשֵׁשׁ מֵאוֹת,

וְלְשְׂשִׁים רְבוּא, וְשְׂמֹנִים פְּלִגְשִׁים שְׁהִיוּ
שְׂמֹנִים סְפְרֵי הָאֲגָדָה, וְעֲלָמוֹת אִין
מְסַפֵּר – הֵם הֶלְכוֹת שְׂאִין לְהֵם חֹשְׁבֹן
וּמְסַפֵּר, שְׁלֹאוֹתֵם הַנִּימִים שֶׁל שַׁעְרוֹת
הַכֻּלָּה אִין לְהֵם חֹשְׁבֹן, וְאַתָּה הַכֻּלָּה עוֹלָה
עַל כֻּלָּם. זֶהוּ שְׁכַתוּב רְבוּת כְּנֹת עָשׂוּ
חֵיל וְאַתָּה עֲלִית עַל כֻּלָּנָה.

דְּבַר אַחַר רֵאשִׁיךְ עֲלִיךְ בְּכַרְמֶל – כֻּמָּה
מִתְּקַן הַשַּׁעַר שְׁלֵךְ בְּשֵׁשׁ עֶשְׂרֵה תְּקוּנִים,

דְּאִינוּן תִּירֵי עֵשֶׁר מְזֻלוֹת וְסִיחָרָא תְּלַת עֵשֶׁר, וְנִימִין
 דִּילָךְ אִינוּן כְּכַבְיָא וּמְזֻלֵי דְלִית לֹון חוּשְׁבֹן, וְדַלַת
 רֵאשֵׁד, אַנְתָּ (הוּא) דְהוּיִת סִיחָרָא עֲנִיָה תְחוּת כְּלָהוּ
 כְּכַבְיָא, מְהִדְקָא בִין רֵגְלִין, הָדָא הוּא דְכְתִיב (רות ג'
 ו) וַתִּגַּל מְרֻגְלוֹתָיו וַתִּשְׁכַּב, כְּעֵן הָא אַנְתָּ רִישָׁא
 לְכַלְהוּ, כְּאַרְגָּמָן דְּאִיהוּ אָמֵן יֵאֱהוּדְנָה, אַנְתָּ אַדְנִי,
 מְלָךְ דְּאִיהוּ יְהוּ"ה, אָסוּר בְּרֵהֲטִים דִּילָךְ, אַרְגָּמָן
 א"וּרִיאַל ר' פֶּאֶל ג' בְּרִיאַל מ"יכָאֵל ג' זִרִיאַל, חִיילִין
 קַדִּישִׁין שְׁמַעוּ.

כַּד חָתַן דְּאִיהוּ שְׁמֵשָׁא יִיתֵי לְאַנְהָרָא לְסִיחָרָא,
 אִיהוּ אַתְקִשְׁמַת בְּשַׁעְרָהָא דִּילָהּ, מִתְתַּקְנָא
 בְּתַלַת עֵשֶׁר (ג"א בְּתַרִיסַר) דְקַנִּין (דְרֵגִין, תְּקוּנִין), דְּאִינוּן
 תְּרִיסַר מְזֻלוֹת, שְׁמֵשָׁא (צ"ל וְסִיחָרָא), (תְּהֵלִים יט ו) וְהוּא
 כְּחָתָן יוֹצֵא מִחֻפְתּוֹ, וְאִיהוּ יִשִּׁישׁ כְּגַבּוּר לְרוּץ
 אַרְחִין בְּרִקִיעָא, יְצִיץ לְגַבְהָ וְדַאי, הָדָא הוּא

לשון הקודש

יהו"ה, אָסוּר בְּרֵהֲטִים שְׁלָךְ. אַרְגָּמָן –
 א"וּרִיאַל ר' פֶּאֶל ג' בְּרִיאַל מ"יכָאֵל
 ג' זִרִיאַל, חִיילִין קְדוּשִׁים שְׁמַעוּ.

כְּחָתָן, שְׁמֵשׁ, יָבֵא לְהֵאִיר
 לְכַבְיָא, הוּא מִתְקִשְׁמַת בְּשַׁעְרֹתֶיהָ
 מִתְקַנֵּת בְּשַׁלְשָׁה עֵשֶׁר (בְּשְׁנַיִם עֵשֶׁר) וְקַנִּים,
 (דְרֵגוֹת, תְּקוּנִים), שְׁהֵם שְׁנַיִם עֵשֶׁר מְזֻלוֹת,
 הַשְּׁמֵשׁ (צ"ל וְלַבְנָה) וְהוּא כְּחָתָן יוֹצֵא מִחֻפְתּוֹ,

שְׁהֵם שְׁנַיִם עֵשֶׁר מְזֻלוֹת וְהַלְבָּנָה –
 שְׁלֹשָׁה עֵשֶׁר, וְנִימִים שְׁלָךְ הֵם כּוּכְבִּים
 וּמְזֻלוֹת שְׁאִין לְהֵם חֻשְׁבֹן, וְדַלַת רֵאשֵׁד,
 אַתְּ (הוּא) שְׁהוּיִת הַלְבָּנָה עֲנִיָה תַחַת כָּל
 הַכּוּכְבִּים, מְהִדְקַת בִּין הַרְגְלִים, וְהוּ
 שְׁכַתּוֹב וַתִּגַּל מְרֻגְלוֹתָיו וַתִּשְׁכַּב, כְּעֵת
 אַתְּ הָרֵאשׁ לְכָלֵם, כְּאַרְגָּמָן שְׁהוּא אָמֵן
 יֵאֱהוּדְנָה, אַתְּ אַדְנִי, הַמְלָךְ שְׁהוּא

דְּכָתִיב (שיר השירים ב ט) מִשְׁגִּיחַ מִן הַחַלּוֹנוֹת מִצִּיץ מִן
 הַחַרְבִּים, לְאַסְתַּכְּלָא לְגַבְהַ בְּרָקִיעָא (דף קמח ע"א) דְּאִיהוּ
 (ס"א דא איהו) יְשִׁישׁ, מְאִי בְּגִבּוֹר, מַה גְּבוּרָה עֶבֶד
 בְּהַאי, אֶלָּא תֵרִין עֶשֶׂר מִשְׁקוּפִין אִית בְּרָקִיעַ,
 וְכִלְהוּ חִיָּלִין מְקַטְרְגִין לְגַבְיֵיהוּ נְטוּרֵי תֵרֵעִין,
 שְׂמַשָּׁא מִתְעַטְרָא בְּאַתְוּוֹן דְּתַפְלִין דְּאִיהוּ שֵׁם
 יְהו"ה, וְאַתְלַבֵּשׁ בְּגִבּוּרָה, הֵדָא הוּא דְכָתִיב (ישעיה מב
 יג) יְהו"ה בְּגִבּוֹר יַעֲא, וְדָא אִיהוּ יְשִׁישׁ בְּגִבּוֹר לְרוּץ
 אֲרַח, וּבָקַע חַלּוֹנוֹת כְּלָהוּ דְרָקִיעַ, וְעֶבֶד תֵרִין עֶשֶׂר
 אֲרַחִין, כְּמַה דְעֶבֶד מֹשֶׁה עַל יַמָּא, וְדָא אִיהוּ לְרוּץ
 אֲרַח, וּבְגִין דְנָטִיל בְּקַדְמֵיתָא מְגִבּוּרָה, שְׂמַשָּׁא
 נְפִיק סוּמְקָא.

לְבַתָּר אֶתְלַבֵּשׁ בְּחֶסֶד דְּאִיהוּ חָנוּר, וּבֵיה אֶשְׁתַּכְּף
 רוּגְזִיָּה דְשְׂמַשָּׁא, יְרוּק הוּא מְסַטְרָא

לשון הקודש

שם יהו"ה, ומתלבש בגבורה. זהו
 שפתיב יהו"ה בגבור יעא, וזהו ישיש
 בגבור לרוץ ארח, ובוקע את חלונות
 כלם ברקיע, ועושה שנים עשר דרכים,
 כמו שעשה משה על הים, וזהו לרוץ
 ארח, ומשום שנוסע פראשונה מגבורה,
 השמש יוצאת ארמה.

אחר כך מתלבש בחסד שהוא לבן, ובו

והוא ישיש בגבור לרוץ דרכים ברקיע,
 יציץ אליה ודאי, זהו שפתיב משגיח מן
 החלונות מציץ מן החרבים, להסתכל
 אליה ברקיע שהוא (זה הוא) ישיש. מה זה
 בגבור? איזו גבורה עושה בזה? אלא
 שנים עשר משקופים יש ברקיע, וכל
 החילות מתגרים בהם שומרי השערים,
 השמש מתעטר באותיות התפלין שהוא

דְּעִמּוּדָא דְאַמְצָעִיתָא, וְכִד אֶתְלַבֵּשׁ (נ"א אֶתְלַבֵּן) בְּחֶסֶד
 בְּנִהוּרָא חוּרָא, מְנִיה יְהֵא נְהִיר לְסִיחְרָא, מְקַצֵּה
 הַשְּׁמַיִם מוּצְאוֹ, דָּא עִמּוּדָא דְאַמְצָעִיתָא, קָצֵה דִילָהּ
 צְדִיק, וְתִקּוּפְתוֹ עַל קְצוֹתָם תְּרִי סְמִי קְשׁוּט, וּבְהוֹן
 אִין נִסְתָּר מִחֲמַתּוֹ, דָּא שְׂכִינְתָּא עֲלָאָה דְאִיהִי חֲמַת,
 מִן תַּמָּן יִצְטַפֵּעַ בְּגוֹן יְרוּק דְאִיהוּ רַחֲמִי, בְּהֵהוּא
 זְמַנָּא מִסְתַּכְּלִין שְׂמַשָּׁא וְסִיחְרָא בְּחֶדָא, וְאִין נִסְתָּר
 מִחֲמַתּוֹ, דְאִיהִי חוּפָה דִילָהּ.

וּבְהֵהוּא זְמַנָּא נְטִלַת הִיא מְתִלַת גְּוֹנִין,
 לְאֶתְפָּאָרָא קְדָמִיה בְּתִלַת גְּוֹנִין דְעִינָא,
 דְאִינֹן חוּר סוּמְק יְרוּק, וּבְהֵהוּא זְמַנָּא אִיהוּ יִימָא
 לְגַבְהָ, (שִׁיר ו' ה') הָסְפִי עֵינִיד מְנַגְדִי שְׁהִם הִרְהִיבוּנִי,
 מוּקְדִין לִי בְּשִׁלְהוּבִין דְרַחֲמִי דִילָךְ, וּבוּצִינָא
 קְדִישָׁא תְרִין עֵינִין אֶנּוּן תְרִין לוּחִין יְקוּרִין

לשון הקודש

מִסְתַּכְּלִים הַשְּׁמַשׁ וְהַלְבָּנָה יחד, וְאִין
 נִסְתָּר מִחֲמַתּוֹ, שְׁהִיא חֲפָה שְׁלָה.
 וּבְאֹתוֹ זְמַן הִיא נוֹטֶלַת מִשְׁלֶשָׁה גְּוִיִּם,
 לְהִתְפָּאָר לְפָנָיו בְּשִׁלְשֶׁת צְבָעֵי הָעֵין,
 שְׁהִם לְבָן אָדָם יְרוּק, וּבְאֹתוֹ זְמַן הוּא
 יֹאמֵר אֵלֶיהָ, הָסְפִי עֵינִיד מְנַגְדִי שְׁהִם
 הִרְהִיבוּנִי, שׁוֹרְפִים אוֹתִי בְּשִׁלְהוּבוֹת שְׁל
 הָאֶהְבָּה שְׁלָךְ, וְהַמְנוּרָה הַקְדוּשָׁה, שְׁתִּי
 עֵינִים הֵם שְׁנֵי לוּחֹת יְקוּרוֹת שְׁל

שׁוֹכֵד רְגִזוֹ שְׁל הַשְּׁמַשׁ, יְרוּק הוּא מְצַד
 הָעִמּוּד הָאַמְצָעִי, וּבְשִׁמְתִּלְבֵּשׁ (נ"א מְתַלְבֵּן)
 בְּחֶסֶד בְּאוֹר לְבָן, מְמַנּוּ יְהִיה מְאִיר
 לְלִבְנָה. מְקַצֵּה הַשְּׁמַיִם מוּצְאוֹ - זֶה
 הָעִמּוּד הָאַמְצָעִי, הַקָּצֵה שְׁלָה צְדִיק,
 וְתִקּוּפְתוֹ עַל קְצוֹתָם - שְׁנֵי עִמּוּדֵי אֶמֶת,
 וּבְהֵם אִין נִסְתָּר מִחֲמַתּוֹ - זֶה הַשְּׂכִינָה
 הָעֲלִיּוֹנָה, שְׁהִיא חֲמַת, מִשָּׁם יִצְטַפֵּעַ
 בְּצַבֵּעַ יְרוּק, שְׁהוּא רַחֲמִים. בְּאֹתוֹ זְמַן

דְּאִוְרֵייתָא, דְּאִתְמַר בְּהוּן (שמות לא יח) לְחַת אֲבִן
 כְּתוּבִים בְּאַצְבַּע אֱלֹהִים (שם לב טו) כְּתוּבִים מִשְׁנֵי
 עֲבְרֵיהֶם, וּמְרַקְמָאן מִתְרִין עֵשֶׂר גְּוֹנִין מֵהָאִי
 סְטָרָא, וּמִתְרִין עֵשֶׂר גְּוֹנִין מֵהָאִי סְטָרָא, דְּאִינוּן
 אַרְבַּעָה וְעֶשְׂרִין סְטָרִין, וְעַלֵּיהּוּ אִתְמַר (שם) מִזָּה
 וּמִזָּה הֵם כְּתָבִים, זָ"ה וְזָ"ה תְרִין זְמָנִין אַרְבַּעָה
 וְעֶשְׂרִים סְפָרִים.

וְאִינוּן תְרִין עֵשֶׂר אַנְפִין וְתְרֵי עֵשֶׂר גְּדַפִין דְּחִיוּן,
 הֵדָא הוּא דְכְתִיב (יחזקאל א ו) וּפְנֵי אַרְיָה אֶל
 הַיָּמִין לְאַרְבַּעַתָּם גְּוֹן חֲזוֹר דְּעֵינָא, וּפְנֵי שׁוֹר
 מֵהַשְּׂמָאל לְאַרְבַּעַתָּם גְּוֹן סוּמַק דְּעֵינָא, וּפְנֵי נֶשֶׁר
 לְאַרְבַּעַתָּם אִינוּן גְּוֹן יְרוּק דְּעֵינָא, דְּאִתְמַר (שם)
 וְאַרְבַּעָה פָּנִים לְאַחַד וְגוֹמֵר, וְאַרְבַּע כְּנָפִים וְגוֹמֵר,
 הָא אַרְבַּעָה וְעֶשְׂרִים, גְּדַפִין אִינוּן כְּנָפֵי עֵינָא,
 וְעַלֵּיהּוּ אִתְמַר מִזָּה וּמִזָּה הֵם כְּתָבִים, וְחִיוּן בְּהוּן

לשון הקודש

התורה, שנאמר בהם לחות אבן כתובים
 באצבע אלהים כתובים משני עבריהם,
 ומרקמים משנים עשר גונים מהצד הזה,
 ומשנים עשר גונים מן הצד הזה, שהם
 ארבעה ועשרים צדדים, ועליהם נאמר
 מזה ומזה הם כתבים, ז"ה וז"ה פעמים –
 ארבעה ועשרים ספרים.
 והם שנים עשר פנים ושנים עשר

הכנפים של החיות, והו שכתוב ופני
 אריה אל הימין לארבעתם, הגון הלכך
 של העין, ופני שור מהשמאל
 לארבעתם, הגון האדם של העין, ופני
 נשר לארבעתם הם הגון הירק של העין,
 שנאמר וארבעה פנים לאחד וגומר,
 וארבע כנפים וגומר, הרי ארבעה
 ועשרים. הכנפים הם כנפי העין, ועליהם

בְּתִיב (ישעיה ו ג) וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ
 קְדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, זֶה
 אֵל זֶה וְדָא, בְּגִוּוּנָא דְלוּחִין דְאֹרִייתָא דְאֶתְמַר
 בְּהוֹן בְּתוּבִים מְשֻׁנֵי עֲבְרִיהֶם מְזָה וּמְזָה הֵם
 בְּתוּבִים, לְחֹת אֲבָן בְּתוּבִים וְגוֹמַר, לְחֹת אֲבָן, מֵאֵי
 אֲבָן, דָּא אֲבָן הַשְּׁתִיָּה, שְׁמִמְנָה הַשְּׁתַת הָעוֹלָם,
 וְהוּא בֵּת עֵינָא, עָלָה אֶתְמַר (זכריה ג ט) עַל אֲבָן אַחַת
 שְׁבַע עֵינַיִם, וְאֵינוֹן שְׁבַעָה גְלָדֵי עֵינָא, וְעַלִּיהוּ
 אֶתְמַר (תהלים קיט קסד) שְׁבַע בְּיוֹם הַלְלַתִּיךָ, וְדָא
 מְלֻכוּתָא קְדִישָׁא, דְאֶתְמַר בָּהּ (שם קיח כב) אֲבָן מְאָסוּ
 הַבּוֹנִים הָיְתָה לְרֹאשׁ פְּנָה, מֵאֵי הַבּוֹנִים אֲלִין אֵינוֹן
 מְאָרֵי מִתְנִיתִין דְאֵינוֹן בְּנָאן בְּנִינִין דְעֵלְמָא, וּפּוֹסְקֵי
 הַלְכוּת, דְמְאָסוּ בָּהּ בְּגִלוּתָא, אֶתְמַר בָּהּ הָיְתָה
 לְרֹאשׁ פְּנָה, בְּגִין דְאֵיהִי הַלְכָה לְמוֹשֶׁה מְסִינֵי קַבְלָה

לשון הקודש

עָלֵיהּ נֶאֱמַר עַל אֲבָן אַחַת שְׁבַעָה עֵינַיִם,
 וְהֵם שְׁבַעָה גְלָדֵי הָעֵינִן, וְעַלִּיהֶם נֶאֱמַר
 שְׁבַע בְּיוֹם הַלְלַתִּיךָ, וְזוֹ הַמְלָכוּת
 הַקְדוּשָׁה שְׁנֶאֱמַר בָּהּ אֲבָן מְאָסוּ הַבּוֹנִים
 הָיְתָה לְרֹאשׁ פְּנָה, מִי הַבּוֹנִים? אֵלוּ
 אוֹתָם בְּעַלִּי הַמְשַׁנָּה שְׁבוּנִים אֵת
 הַבְּנִינִים שֶׁל הָעוֹלָם וּפּוֹסְקִים הַלְכוּת,
 שְׁמֶאֱסוּ בְּגִלוּת, נֶאֱמַר בָּהּ הָיְתָה לְרֹאשׁ
 פְּנָה, מְשׁוּם שֶׁהִיא הַלְכָה לְמוֹשֶׁה מְסִינֵי,

נֶאֱמַר מְזָה וּמְזָה הֵם בְּתוּבִים, וּבְחִיּוֹת
 בְּתוּב בָּהֶם וְקָרָא זֶה אֵל זֶה וְאָמַר קְדוֹשׁ
 קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוָה צְבָאוֹת מְלֵא כָּל
 הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, זֶה אֵל זֶה וְדָא, כְּמוֹ
 הַלּוּחוֹת שֶׁל הַתּוֹרָה שְׁנֶאֱמַר בָּהֶם
 בְּתוּבִים מְשֻׁנֵי עֲבְרִיהֶם, מְזָה וּמְזָה הֵם
 בְּתוּבִים, לְחֹת אֲבָן בְּתוּבִים וְגוֹמַר. לְחֹת
 אֲבָן, מַה זֶה אֲבָן? זֶה אֲבָן הַשְּׁתִיָּה,
 שְׁמִמְנָה הַשְּׁתַת הָעוֹלָם, וְהוּא בֵּת הָעֵינִן,

לְמִשָּׁה, וּמָה דְהוֹת בְּת עֵינָא אוֹכְמָא, מִינָה וּבָה
יְהֵא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא נְהִיר עֲלֻמָּא, בְּגִין דְּאִיהוּ
נְהִיר בָּהּ.

וְעֵינִין דְּנְהָרִין בְּאוֹרֵייתָא, עֲלִייהוּ אֲתָמַר (שם קמח)
 עֵינִי כָל אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן לָהֶם
 אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ, וְצָרִיךְ בְּר נֶשׁ לְאַתְעִסְקָא בְּהוֹן
 תְּדִיר עֶרֶב וּבִקֵּר וְצִהָרִים תְּמִיד, לְאַסְתַּכְּלָא בָּהּ
 קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּעֵינֵינוּ, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (דברים
 י"ב) תְּמִיד עֵינֵי יְהוָה אֵלֹהֵינוּ בָּהּ מִרְאֵשִׁית הַשָּׁנָה
 וְעַד אַחֲרֵית שָׁנָה, וְאוֹלִיפְנָא תְּמִיד מִתְּמִיד, תְּמִיד
 דְּעֶרֶב וּבִקֵּר, מִתְּמִיד דְּתְּמִיד עֵינֵי יְהוָה אֵלֹהֵינוּ
 בָּהּ, וְהֵא תְּמִיד דְּעֶרֶב וּבִקֵּר דְּקְרִיאַת שְׁמַע אִיהוּ,
 אֲלָא מִכָּאן אוֹלִיפְנָא דְּמָאן דְּקְרִי קְרִיאַת שְׁמַע
 עֶרֶב וּבִקֵּר בְּכָל יוֹם תְּמִיד, בְּאֵלוּ קַיִים וְהִגִּיתָ בּוּ

לשון הקודש

בְּעֵינֵינוּ. זְהוּ שְׁכַתּוּב תְּמִיד עֵינֵי יְהוָה
 אֵלֹהֵינוּ בָּהּ מִרְאֵשִׁית הַשָּׁנָה וְעַד אַחֲרֵית
 שָׁנָה, וְלִמְדֵנוּ תְּמִיד מִתְּמִיד, תְּמִיד שֶׁל
 עֶרֶב וּבִקֵּר מִתְּמִיד שֶׁל תְּמִיד – עֵינֵי
 יְהוָה אֵלֹהֵינוּ בָּהּ, וְהָרִי תְּמִיד שֶׁל עֶרֶב
 וּבִקֵּר הוּא שֶׁל קְרִיאַת שְׁמַע, אֲלָא מִכָּאן
 לְמִדְּנוּ, שְׁמִי שְׁקוּרָא קְרִיאַת שְׁמַע עֶרֶב
 וּבִקֵּר בְּכָל יוֹם תְּמִיד, בְּאֵלוּ קַיִים וְהִגִּיתָ
 בּוּ יוֹמָם וְלַיְלָה בַּתּוֹרָה, זְהוּ שְׁכַתּוּב לֹא

קְבֻלָּה לְמִשָּׁה, וּמָה שְׁהִיתָה בְּת הַעֵין
 שְׁחוּרָה, מִסְּנָה וּבָהּ יְהִיָה הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא מְאִיר לְעוֹלָם, מְשׁוּם שֶׁהוּא מְאִיר
 בָּהּ.

וְהַעֵינִים שְׁמֵאִירוֹת בַּתּוֹרָה, עֲלֵיהֶם
 נְאֻמַר עֵינֵי כָל אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נוֹתֵן
 לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ, וְצָרִיךְ אָדָם
 לְהִתְעַסֵּק בָּהֶם תְּמִיד, עֶרֶב וּבִקֵּר וְצִהָרִים
 תְּמִיד, שְׁיִסְתַּכְּלָא בָּהּ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא

יוֹמָם וְלַיְלָה בְּאוֹרֵייתָא, הֲדָא הוּא דְכְּתִיב (יהושע א ח)
 לֹא יָמוּשׁ סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה מִפִּיךָ וְהִגִּיתָ בוֹ יוֹמָם
 וְלַיְלָה, וְסֵפֶר הַתּוֹרָה (דף קמ"ב ע"ב) אֵיחֵו עֵינִי, תִּירִי בְּנִפְי
 עֵינָא תִּירִי לוֹחִי, וְעַלֵּייהוּ אֲתִמַּר תְּמִיד עֵינֵי יְהו"ה
 אֱלֹהֵיךָ בְּה מִרְאשִׁית הַשָּׁנָה, וּמֵאֵי בָּהּ, בְּבַת עֵינִי
 דְּאֵיחֵי שְׂכִינְתָּא, וּבְנִפְי עֵינָא עַלֵּייהוּ אֲתִמַּר (תהלים קיח)
 (ט) פִּתְחוּ לִי שַׁעְרֵי צְדָקָה, תִּלְתַּת גְּוֹזְנִין כָּלֵל וּפְרָט,
 וּכְלָל וְאִינוֹן אַחִי"ה אֲשֶׁר אַחִי"ה, דְּאִינוֹן כָּלֵל בְּכָל
 אוֹרֵייתָא, אַחִי"ה כָּלֵל, אֲשֶׁר פְּרָט, אַחִי"ה כָּלֵל.
 קְרִיצִין דְּעַל עֵינִין, עַלֵּייהוּ אֲתִמַּר (שיר ה יא) תִּלְתְּלִים
 שְׁחֹרֹת כְּעֹרֵב, וְאִינוֹן תְּלִי תְּלִים. מְצַחָא דְּעַל
 עֵינִין בְּה צִיץ גִּזְר הַקִּדְשׁ, מְרוּקָם בְּגֹזְנִין וְצִיּוּרִין
 דְּבֵי מִקְדָּשָׁא דְּלְעִילָא, וְצִיּוּרִין דִּילָה שְׂרַטוּטִין
 בְּפוּתֵיָא וּבְאוֹרְכָא, מְנַהֵן דְּקִיקִין מְנַהֵן רְבִרְבִין,
 וְעַלֵּייהוּ אֲתִמַּר בְּמָקוֹם שְׁאֲמְרוּ לְהֶאֱרִיךְ אִינוֹ רֵשָׁאי

 לְשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ

כָּלֵל בְּכָל הַתּוֹרָה, אַחִי"ה כָּלֵל, אֲשֶׁר
 פְּרָט, אַחִי"ה כָּלֵל. הַגְּבוּת שְׁעַל הָעֵינִים,
 נֶאֱמַר עֲלֵיהֶם תִּלְתְּלִים שְׁחֹרֹת כְּעֹרֵב,
 וְהֵם תְּלֵי תְּלִים. עַל הַמְצָח שְׁעַל הָעֵינִים
 צִיץ גִּזְר הַקִּדְשׁ, מְרוּקָם בְּגֹזְנִים וְצִיּוּרִים
 שֶׁל בֵּית הַמִּקְדָּשׁ שְׁלֹמֶעֱלָה, וְהַצִּיּוּרִים
 שֶׁלָּה שְׂרַטוּטִים בְּרַחֵב וּבְאֶרֶךְ, מֵהֶם
 קְטַנִּים מֵהֶם גְּדוּלִים, וְעֲלֵיהֶם נֶאֱמַר

יָמוּשׁ סֵפֶר הַתּוֹרָה הַזֶּה מִפִּיךָ וְהִגִּיתָ בוֹ
 יוֹמָם וְלַיְלָה. וְסֵפֶר תּוֹרָה הוּא עֵינִי, שְׁנֵי
 בְּנִפְי הָעֵינִי – שְׁנֵי לוֹחֹת, וְעֲלֵיהֶם נֶאֱמַר
 תְּמִיד עֵינֵי יְהו"ה אֱלֹהֵיךָ בְּה מִרְאשִׁית
 הַשָּׁנָה, וּמַה זֶה בְּה? בְּבַת הָעֵינִי שֶׁהִיא
 הַשְּׂכִינְתָּה, וְעַל בְּנִפְי הָעֵינִי נֶאֱמַר פִּתְחוּ לִי
 שַׁעְרֵי צְדָקָה. שְׁלֹשָׁה גְּוֹזְנִים – כָּלֵל וּפְרָט
 וּכְלָל, וְהֵם אַחִי"ה אֲשֶׁר אַחִי"ה, שֶׁהֵם

לְקַצֵּר, לְקַצֵּר אֵינוֹ רֵשָׁאֵי לְהֶאָרִיד, לְהֶאָרִיד
מִסְטָרָא דִּי, לְקַצֵּר מִסְטָרָא דִּי.

אַנְפּוּי דְּמִטְרוּנֵיתָא, אֵינוּן מ"ט אַנְפּוּן טָהוּר,
נְהָרִין כְּשׁוֹשְׁנָה חָזוּר וְסוּמְק, נְטָלִין
מִימִנָּא וּשְׂמָאֵלָא, גְּזוּן חָזוּר בְּלִיבּוֹן דְּעֵנּוּתָא, סוּמְק
בְּשֵׁת דְּדַחִילוֹ, יָרָא בְּשֵׁת, כַּד אֶתְחַזְרוּ יְרוּקִין, הָא
חָתָן דִּילָהּ אֶסְתַּלַּק לְגַבֵּי חֲמָה דְּאִיהִי אֵימָא עֲלָאָה,
וּמֵאֲלִין תְּלַת גְּזוּנֵין דְּאַנְפּוּן תְּלִיין שְׁבַעִין וּתְרִין
אַנְפּוּן כְּחֹשְׁבֹן חֶסֶד, וּבְחֹזן יִרְוֹ אֶתְגּוּזוֹן כְּחֹשְׁבֹן
גְּבוּרָה, וְדָא אִיהוּ רָזָא דְּוַיַּעֲבֹר יְהוָה, רָזָא דְּעֵיבוּר,
נְהָרִין בְּחֹזן לְגַבֵּי כְּלָה בְּאַרְבַּע אַנְפּוּן, הָדָא הוּא
דְּכַתִּיב (יחזקאל א ו) וְאַרְבַּעָה פָּנִים לְאַחַת, וְעַמּוּדָא
דְּאַמְצַעִיתָא אִיהוּ וְא"ו עֵיבוּר הַשָּׁנָה, דְּאִית בָּהּ
תְּלַת עֶשְׂרֵי יָרְחִין, וְאַנּוּן וְאִיהִי בְּרָאשֵׁי תִיבּוֹן וְ"הוּ

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

הַעֲלִיזוּנָה. וּמִשְׁלֹשֶׁת הַגְּזוּנִים הַלְלוּ שֶׁל
הַפָּנִים תְּלוּוִים שְׁבַעִים וּשְׁתַּיִם פָּנִים
כְּחֹשְׁבֹן חֶסֶד, וּבְהֵם מְאִתִּים וְשֵׁשׁ
עֶשְׂרֵה אוֹתוּת כְּחֹשְׁבֹן גְּבוּרָה, וְזֵהוּ
הַסּוּד שֶׁל וַיַּעֲבֹר יְהוָה, סוּד הָעֵבוּר,
מֵאִיר בְּהֵם לְכָלָה בְּאַרְבַּע פָּנִים, זֵהוּ
שְׁכַתוֹב וְאַרְבַּעָה פָּנִים לְאַחַת, וְהַעֲמוּד
הָאֲמַצְעִי הוּא וְא"ו, עֵבוּר הַשָּׁנָה, שְׁיֵשׁ בָּהּ
שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֵי חֲדָשִׁים, וְהֵם בְּרָאשֵׁי תִבּוֹת

בְּמָקוֹם שְׂאֲמְרוּ לְהֶאָרִיד אֵינוֹ רֵשָׁאֵי
לְקַצֵּר, לְקַצֵּר - אֵינוֹ רֵשָׁאֵי לְהֶאָרִיד,
לְהֶאָרִיד מִהַצֵּד שֶׁל ו', לְקַצֵּר מִצֵּד שֶׁל י'.
פָּנֵי הַגְּבוּרָה, הֵם אַרְבַּעִים וְתִשְׁעַ פָּנִים
טָהוּר, מְאִירִים כְּשׁוֹשְׁנָה, לְבָן וְאָדָם,
נוֹטְלִים מִימִין וּמִשְׂמָאל, גְּזוּן לְבָן בְּלִבּוֹן
שֶׁל עֵנּוּתָא, אָדָם - בְּשֵׁת שֶׁל יְרָאָה, יָרָא
בְּשֵׁת. כְּשֶׁחֹזְרִים לִירְקוּם, הָרִי הַחָתָן
שֶׁלָּהּ הַסְתַּלַּק לַחֲמָה, שְׁהִיא הָאֵם

אֲנִי וְיְהוָה, וּבִיה אִיהוּ אִשָּׁה (נ"ל איש) וְאִיהִי אִשָּׁה
עוֹבְרָה, סוּד הָעֶבֶר יְסוּד, וְאִיהוּ יְסוּד טָפָה, דְּמִינָה
אֶתְעַבֵּידַת עֶבֶר, וְאִיהוּ וְאִו, דְּהָא וְאִו בְּלֹא טָפָה
לִית לָהּ עֶבֶר, וְדָא אִיהוּ מוֹחָא דְתַמָּן חֲכָמָה.

וְאִו אִיהוּ חוֹטְמָא מִתְתַּקְנָא בְּאַנְפִּין, עַלִּיָּהוּ
אֶתְמַר (בראשית ב ז) וַיִּצַּר יְהוָה אֱלֹהִים, וַנִּהְרִין
בְּחִזּוּר וְסוּמְק, וְחוֹטְמָא דְאִזְלָא בְּאַרְח מִיִּשְׂר אִיהִי
חוֹתָם אֶמֶת, וְאִם לֹא אִיהִי בְּאַרְח קְשׁוּט לֹא אִיהִי
חוֹתְמָא דְגוֹשְׁפִּנְקָא דְמִלְכָא, וּבְגִין דָּא צִיּוּרָא
דְּמִטְרוּנִיתָא דִּיּוֹקְנָא דִּילָהּ דְּחוֹטְמָא, מִתְתַּקְנָא
בְּאַנְפִּין וּבְאַרְח מִיִּשְׂר עַל אֲנָפִין, וְתִרִין נוֹקְבִין
דְּחוֹטְמָא תִּירִי נְבִיאִי קְשׁוּט, פּוֹמָא בְּרִתָּא דְּמִלְכָא,
וּבָה לְשׁוֹן לְמוֹדִים דְּאִיהוּ צְדִיק, וְעֵלָה (נ"א ועלִיָּהוּ)
אֶתְמַר (שיר ד ג) כְּחוֹט הַשָּׁנִי שְׁפַתוֹתֶיךָ וּמִדְּבָרְךָ נֶאֱוָה
בְּאַזְרֵיתָא, פּוֹמָא בְּלֹא דְכֹלָא, מִינָה קוּל וְדְבֹר

לשון הקודש

הוא חותם אמת, ואם אינה בדרך אמת,
אינה חותם, הטבעת של המלך, ומשום
זה ציור הגבירה הדמות שלה של החטם,
מתקן בפנים ובדרך ישר על הפנים,
ושני נקבי החטם שני נביאי אמת, הפה
- פת המלך, ובה לשון למודים, שהוא
צדיק, ועליה (עליהם) נאמר כחוט השני
שפתותיך ומדברך נאווה, בתורה, הפה

וְיְהוָה אֲנִי וְיְהוָה, וְבוּ הוּא אִשָּׁה (נ"ל איש)
וְהִיא אִשָּׁה עֹבְרָה, סוּד הָעֶבֶר - יְסוּד,
שְׁהוּא יְסוּד טָפָה שְׁמִמְנָה נַעֲשֶׂה עֶבֶר,
שְׁהוּא וְאִו, שְׁהִירִי וְאִו בְּלִי טָפָה אִין לָהּ
עֶבֶר, וְהוּוּ הַמַּח, שְׁשֵׁם הַחֲכָמָה.

וְאִו הוּא הַחֲטָם מִתְקָן בְּפָנִים, עֲלֵיהֶם
נֶאֱמַר וַיִּצַּר יְהוָה אֱלֹהִים, וּמְאִירִים
בְּלָבָן וְאִדָם, וְהַחֲטָם שְׁהוּלְךָ בְּדֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל

דְּאִינוּן ו"ה, מִינָה הַבֵּל דְּאִיהִי ה', פּוּמָא דְקִיקָא
 סְתִימָא בְּאוֹת י', מִתְתַּקְנָא בְּשָׂמָא דִּיהו"ה, וּבְגִין
 דָּא כְּחוּט הַשְּׁנִי שְׁפָתוֹתֶךָ וּמִדְּבַרְךָ נְאוּה.

צוֹאֲרֵךְ כְּמַגְדֵּל הַשֵּׁן (שם ז ה), דָּא יְרוּשָׁלַם, עֵלָה,
 אֲתָמַר (שם ד ד) כְּמַגְדֵּל דְּדוּד צוֹאֲרֵךְ,
 תְּכַשִּׁיטִין דִּילָה כְּהַנִּים לְוִיִּים יִשְׂרָאֵלִים, בְּגוּי
 לְתַלְפִּיּוֹת דָּא צְדִיק דְּאִיהוּ תֵּל שְׁהַכֵּל פּוּנִים בּוּ,
 פְּנוֹת דִּילִיָּה תְרִין נְבִיאֵי קְשׁוּט, דְּשְׂכִינְתָּא וְדָאֵי
 אִיהִי יְרוּשָׁלַם, תְּכַשִּׁיטִין דִּילָה תְּלַת אַבְתָּן, חֲרוּזִין
 דִּילָה תְרֵי סְמְכֵי קְשׁוּט.

דְּבַר אַחַר צוֹאֲרֵךְ דָּא אֲוֲרִיָּתָא, תְּכַשִּׁיטִין דִּילָה
 רַמ"ח פְּקוּדִין דִּילָה, חֲרוּזִין וּקְמִיעִין דִּילָה
 אִינוּן מְמַנֵּן עַל שָׂם"ה לֹא תַעֲשֶׂה, דְּנִטְרִין לָהּ בְּהוּן,
 וְכַד אֲסַתְּלַק צוֹאֲרֵךְ בְּתְכַשִּׁיטִין דִּילָה לְגַבֵּי חָתָן,

לשון הקודש

הפנות שלו - שני נביאי אמת,
 שהשכינה ודאי היא ירושלים,
 התכשיטים שלה שלשת האבות,
 החרוזים שלה - שני עמודי אמת.

דְּבַר אַחַר, צוֹאֲרֵךְ - זו התורה,
 התכשיטים שלה - מאתים ארבעים
 ושמונה מצוותיה, החרוזים והקמיעים
 שלה הם מְמַנִּים על שלש מאות ששים
 וחמש לא תעשה, ששומרים אותה בהם,

- הכָּלֵל שֶׁל הַבֵּל, מְמַנֵּן קוּל וְדַבּוּר שֶׁהֵם
 ו"ה, מְמַנֵּה הַבֵּל שֶׁהִיא ה', פֶּה קָמֵן סְתוּם
 בְּאוֹת י', מִתְתַּקֵּן בְּשָׂמוֹ שֶׁל יְהו"ה,
 וּמְשוּם זֶה כְּחוּט הַשְּׁנִי שְׁפָתוֹתֶיךָ
 וּמִדְּבַרְךָ נְאוּה.

צוֹאֲרֵךְ כְּמַגְדֵּל הַשֵּׁן - זו ירושלים, עֵלָה
 נְאֻמַר כְּמַגְדֵּל דְּדוּד צוֹאֲרֵךְ, תְּכַשִּׁיטִיה -
 כְּהַנִּים לְוִיִּים וְיִשְׂרָאֵלִים, בְּגוּי לְתַלְפִּיּוֹת,
 זֶה צְדִיק שֶׁהוּא תֵּל שְׁהַכֵּל פּוּנִים אֵלָיו,

בְּמַה רִיחֵין טָבִין סְלָקִין בְּהַ, הֵדָא הוּא דְכְתִיב (שם)
 ג (ו) מִי זֹאת עוֹלָה מִן הַמִּדְבָּר, דָּא טוֹרָא דְסִינֵי
 דְאִיהִי צִנּוּאר עֲלֵמָא, (שם) מְקַטְרַת מִר דָּא קוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא, דְאֶתְמַר בֵּיה (שם ד) אֵלֶךְ לִי אֶל הַר
 הַמּוֹר, וּלְבוֹנָה דָּא סִיחָרָא קְבִישָׁא, עֲלָה אֶתְמַר וְאֶל
 גְּבַעַת הַלְבוֹנָה, מְכַל אֲבָקַת רוּכַל דָּא צְדִיק, דְאִיהוּ
 כָּל כָּלִיל בְּכֵלָא.

דְּבָר אַחַר צִנּוּארְךָ דָּא אֲזִרְיִיתָא דְבַעַל פְּהַ, הַלְכָה
 לְמֹשֶׁה מִסִּינֵי, מְקַטְרַת מִזֶּר אָמַר מִר,
 וּלְבוֹנָה לְבוֹן הַהֲלָכָה, מְכַל אֲבָקַת רוּכַל דָּא צְדִיק
 דְאִית בֵּיה מְכַל מִינִים, וְדָא נְהִיר לָהּ לְאֲזִרְיִיתָא
 דְבַעַל פְּהַ, וּמִיד (דף קמז ע"א) דְאִיהִי מְתַקְשָׁטָא בְּכָל
 מִינֵי תְכַשִּׁיטִין, יְרוּשָׁלַם דְאִיהוּ צִנּוּאר עֲלֵמָא,
 קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶסְתֵּר לָהּ, הֵדָא הוּא דְכְתִיב

לשון הקודש

שהוא כל הפלול בכל.

דְּבָר אַחַר, צִנּוּארְךָ - זו תורה שבעל פה,
 הַלְכָה לְמֹשֶׁה מִסִּינֵי, מְקַטְרַת מִר - אָמַר
 מִר, וּלְבוֹנָה - לְבוֹן הַהֲלָכָה, מְכַל אֲבָקַת
 רוּכַל - זֶה צְדִיק שֵׁיִשׁ בּוֹ מְכַל מִינִים,
 וְדָא נְהִיר לְתוֹרָה שְׁבַעַל פְּהַ, וּמִיד
 בְּשֵׁהִיא מְתַקְשָׁטָא בְּכָל מִינֵי תְכַשִּׁיטִים,
 יְרוּשָׁלַם שְׁהִיא צִנּוּאר הָעוֹלָם, הַקּוּדְשׁ

וּכְשֶׁמֶתְעַלָּה הַצִּנּוּאר בְּתַכְשִׁיטִים שְׁלָה אֶל
 הַחֶתֶן, בְּמַה רִיחֹת טוֹבִים עוֹלִים בְּהַ. זֶהוּ
 שְׁכַתּוֹב מִי זֹאת עֲלָה מִן הַמִּדְבָּר, זֶה הַר
 סִינֵי שֶׁהוּא צִנּוּאר שֶׁל עוֹלָם. מְקַטְרַת מִזֶּר
 - זֶה הַקּוּדְשׁ בְּרוּךְ הוּא, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ אֵלֶךְ
 לִי אֶל הַר הַמּוֹר, וּלְבוֹנָה - זֶה הַלְבָנָה
 הַקּוּדְשָׁה, עֲלֶיהָ נֶאֱמַר וְאֶל גְּבַעַת
 הַלְבוֹנָה, מְכַל אֲבָקַת רוּכַל - זֶה צְדִיק,

וְאֲנִי אֶהְיֶה לָּהּ נֶאֱמַר יְהו"ה חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב, (זכריה ה ט)
 וְאִיהוּ מְחַבֵּק לָהּ בְּתַרְיֵן דְּרוּעִין, הָדָא הוּא דְכְּתִיב
 (שיר השירים ב ו) שְׁמָאלוּ תַחַת לְרֵאשֵׁי וַיְמִינֹו תַחְבְּקֵנִי.

וַיְדִין דְּמַטְרוֹנִיתָא כְּלָה קַדִּישָׁא, אֵינֹון רְשִׁימִין
 כְּלָהוּ בְּשִׁמְא דִּיהו"ה, כְּגוֹנָא דָּא (אמר המגיה
 הלשון מוטעה ונ"ל שהלשון כך) בְּכַף י', בְּחִמְשׁ אֶצְבְּעֵן ה',
 בְּדְרוּעָא דִילָהּ ו', בְּכַתְף דִילָהּ ה', בְּכַתְף דִילָהּ
 מְצוּיָרִין כְּמָה שְׂרָטוּטִין כְּעַנְפִין דְּאִילָנָא דְחַיִּי,
 לְרִשְׁמָא בֵּיה דְּאִיהוּ עֵץ חַיִּים, הָדָא הוּא דְכְּתִיב
 (משלי ג יח) עֵץ חַיִּים הִיא לְמַחְזִיקִים בָּהּ וְתַמְכִּיָּהּ
 מְאֶשֶׁר, מִימִינָא דִילִיהּ אֲתִיְהִיבַת אֲוִרִיתָא דְבְּכַתְבָּהּ,
 מְשִׁמְאָלָא דִילִיהּ אֲוִרִיתָא דְבְּעַל פָּהּ, וְכַאֵן
 אֲתִיְהִיבוּ בְּתַרְיֵן לוֹחִין, דְּאֲתַמַּר בְּהוֹן (שיר ד ה) שְׁנֵי
 שְׂדֵיךְ כְּשֵׁנִי עֶפְרַיִם תְּאַמִּי עֲבִיָּה.

לשון הקודש

ה', בכַתְף שְׁלָהּ מְצִירִים כְּמָה שְׂרָטוּטִים
 כְּמוֹ הַעֲנָפִים שֶׁל עֵץ חַיִּים, לְרִשְׁם בּוֹ
 שֶׁהוּא עֵץ חַיִּים. זֶהוּ שְׁכַתּוּב עֵץ חַיִּים הִיא
 לְמַחְזִיקִים בָּהּ וְתַמְכִּיָּהּ מְאֶשֶׁר. מִימִינוּ
 נִתְּנָה תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב, מְשִׁמְאָלוּ תּוֹרָה
 שְׁבַעַל פֶּה, וְאִיפֹה נִתְּנוּ? בְּשְׁנֵי לוֹחוֹת,
 שְׁנַאֲמַר בָּהֶם שְׁנֵי שְׂדֵיךְ כְּשֵׁנִי עֶפְרַיִם
 תְּאַמִּי עֲבִיָּה.

כְּרוּךְ הוּא מְקִיף אוֹתָהּ, זֶהוּ שְׁכַתּוּב וְאֲנִי
 אֶהְיֶה לָּהּ נֶאֱמַר יְהו"ה חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב,
 וְהוּא מְחַבֵּק אוֹתָהּ בְּשְׁתֵּי זְרוּעוֹת, זֶהוּ
 שְׁכַתּוּב שְׁמָאלוּ תַחַת לְרֵאשֵׁי וַיְמִינֹו
 תַחְבְּקֵנִי.

וַיְדִי הַגְּבִירָה, הַכְּלָה הַקְּדוּשָׁה, כְּלָם
 רְשׁוּמִים בְּשֵׁם שֶׁל יְהו"ה, כְּמוֹ זֶה: (אמר
 המגיה, הלשון מוטעה ונ"ל שהלשון כך) בְּכַף י', בְּחִמְשׁ
 אֶצְבְּעוֹת ה', בְּזְרוּעַ שְׁלָהּ ו', בְּכַתְף שְׁלָהּ

וְעוֹד ו' אִיהוּ אֹרִייתָא דְבִכְתָּב, דְּאֲתִיְהִיבַת
 בְּתֵרִין דְּרוּעִין דְּאֵינוּן שִׁית פְּרָקִין, וּבְאֵן
 אֲתִיְהִיבַת בְּתֵרִין לוּחִין, דְּאֵינוּן שְׁנֵי שְׂדִיךְ, וְאֵינוּן
 י' י' (וּבְהוֹן צוּרַת ז'), וּבְהוֹן צָר, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב וַיִּיצֶר,
 וְאֵינוּן בְּתוּלִין דְּעֵלִימָתָא דְּאִיהִי אֹרִייתָא דְּבַעַל
 פֶּה, דְּאֲתִמַּר בְּהוֹן (שְׁמוֹת ל"ב ט) וַיִּשְׁבֵּר אֶתְּם תַּחַת הָהָר
 חָתָן דִּילָהּ, הַהוּא דְּאֲמַר (דְּבָרִים כ"ב כ) לֹא נִמְצְאוּ
 בְּתוּלִים לְנַעֲרָה (ש"ם ט), וְעָנְשׁוּ אוֹתוֹ מֵאָה כֶּסֶף אֱלִין
 מֵאָה בְּרַבָּאן (ש"ם), וְלוֹ תִהְיֶה לְאִשָּׁה לֹא יוּכַל
 לְשַׁלְּחָהּ בְּגִלוּתָא כָּל יָמָיו.

שְׁבַחָא דְּגוּפָא, (שִׁיר ז' ח) זֹאת קוּמְתָךְ דְּמִתָּה לְתַמָּר,
 וּמֵאֵן דִּידַע שְׁעוֹר קוּמָה דִּילָהּ אִיהוּ יָרִית
 עֲלָמָא דְּאֲתִי דְּאִיהוּ ו', דְּאֲתִמַּר בֵּיהּ (יִרְמִיָּה י"ז יג) מְקוּנָה
 יִשְׂרָאֵל יְהו"ה, מְקוּנָה דְּאִיהוּ קוּמָה דִּילָהּ שְׁעוֹר
 דִּילָהּ, שְׁעוֹר קוּמָה דָּא צְדִיק, דְּאֲתִמַּר בֵּיהּ (תְּהִלִּים צ"ב

לשון הקודש

בְּתוּלִים לְנַעֲרָה וְעָנְשׁוּ אוֹתוֹ מֵאָה כֶּסֶף,
 אֵלוּ מֵאָה בְּרֻכּוֹת, וְלוֹ תִהְיֶה לְאִשָּׁה לֹא
 יוּכַל לְשַׁלְּחָהּ לְגִלוּת כָּל יָמָיו.

שְׁבַחֲךָ שֶׁל הַגּוּף, זֹאת קוּמְתָךְ דְּמִתָּה
 לְתַמָּר, וּמִי שֶׁמְכִיר שְׁעוֹר הַקּוּמָה שְׁלָהּ,
 יוֹרֵשׁ אֶת הָעוֹלָם הַבֹּא שֶׁהוּא ו', שְׁנַאֲמַר
 בּוֹ מְקוּנָה יִשְׂרָאֵל יְהו"ה, הַמְקוּנָה שֶׁהוּא
 הַקּוּמָה שְׁלָהּ, הַשְׁעוֹר שְׁלָהּ. שְׁעוֹר הַקּוּמָה

וְעוֹד, ו' הִיא תוֹרָה שְׁבַכְתָּב, שְׁנַתְנָה
 בְּשִׁתֵּי זְרוּעוֹת, שְׁהֵם שְׁשָׁה פְּרָקִים,
 וְאִיפֹה נִתְנָה? בְּשְׁנֵי לוּחוֹת, שְׁהֵם שְׁנֵי
 שְׂדִיךְ, וְהֵם י' י' (וּבְהֵם צוּרַת ז'), וּבְהֵם הוּא צָר,
 זֶהוּ שְׁכֵתוּב וַיִּיצֶר, וְהֵם שְׁתֵּי בְּתוּלוֹתֶיהָ
 שֶׁל הָעֵלְמָה שֶׁהִיא תוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה,
 שְׁנַאֲמַר בְּהֵם וַיִּשְׁבֵּר אֶתְּם תַּחַת הָהָר,
 חָתָן שְׁלָהּ, אוֹתוֹ שְׁאֲמַר לֹא נִמְצְאוּ

(ג) צְדִיק בַּתָּמַר יִפְרָח, וְעָלָה אֶתְמַר דְּמַתָּה לְתָמַר.

דְּאֶתְמַר בָּהּ, (שמות טו כז) וַיִּבְאוּ אֵלֵימָהּ וְשָׁם שְׁתֵּים
 עָשָׂרָה עֵינַת מַיִם וְשִׁבְעִים תְּמָרִים, תְּרִין
 עָשָׂר עֵינֹת אֶלֶין אֵינֹן תְּרִין עָשָׂר פְּרָקִין, דְּאֵינֹן
 שִׁית בַּתְּרִין דְּרוּעִין וְשִׁית בַּתְּרִין שׁוּקִין, הָדָא הוּא
 דְּכְתִיב (שיר השירים ה יד) יָדָיו גְּלִילֵי זָהָב מְמֻלָּאִים
 בַּתְּרָשִׁישׁ, מַאי בַּתְּרָשִׁישׁ בַּתְּרִי שֵׁשׁ, בַּתְּרִין דְּרוּעִין
 שִׁית פְּרָקִין, וְכֵן שִׁית אַחֲרֵינֵן בַּתְּרִין שׁוּקִין, (שם טו)
 שׁוּקִיו עֲמוּדֵי שֵׁשׁ, אֶלֶין אֵינֹן י"ב עֵינֹת מַיִם.
 שִׁבְעִים תְּמָרִים דִּי בְּהוֹן צְדִיק בַּתָּמַר יִפְרָח הָא
 אֵינֹן חֲמִשׁ אַצְבָּעָאן, וּבְהוֹן תְּלִיסַר פְּרָקִין, אֵינֹן
 ח"י, וְכֵן ח"י בְּיַד יָמִין, תְּלָתִין וְשִׁית, וְכֵן ח"י ח"י
 בַּתְּרִין רַגְלִין, הָא ע"ב, (אמר המגיד תימה כי הפרקין ארבעסר
 ואיך אמר תליסר), שִׁבְעִין דְּלְהוֹן שִׁבְעִין תְּמָרִים, תְּרִין
 צְדִיקֵי בַּתָּמַר יִפְרָח בְּהוֹ.

לשון הקודש

בַּתְּרִי שֵׁשׁ, בְּשִׁיתִי זְרוּעוֹת שֵׁשׁ פְּרָקִים,
 וְכֵן שֵׁשׁ אַחֲרִים בְּשִׁיתִי שׁוּקִים. שׁוּקִיו
 עֲמוּדֵי שֵׁשׁ – אֵלוֹ הֵם שְׁנַיִם עָשָׂר עֵינֹת
 מַיִם, שִׁבְעִים תְּמָרִים שְׁפָהֶם צְדִיק בַּתָּמַר
 יִפְרָח הֲרִי הֵם חֲמִשׁ אַצְבָּעוֹת, וּבְהוֹן
 שְׁלֹשָׁה עָשָׂר פְּרָקִים – הֵם שְׁמוֹנֶה עָשָׂר,
 וְכֵן שְׁמוֹנֶה עָשָׂר בְּיַד יָמִין – שְׁלֹשִׁים
 וְשֵׁשׁ, וְכֵן שְׁמוֹנֶה עָשָׂר שְׁמוֹנֶה עָשָׂר

זֶה צְדִיק, שְׁנַאֲמַר בּוֹ צְדִיק בַּתָּמַר יִפְרָח,
 וְעָלָהּ נֶאֱמַר דְּמַתָּה לְתָמַר.
 שְׁנַאֲמַר בָּהּ וַיִּבְאוּ אֵלֵימָהּ וְשָׁם שְׁתֵּים
 עָשָׂרָה עֵינַת מַיִם וְשִׁבְעִים תְּמָרִים, שְׁנַיִם
 עָשָׂר עֵינֹת אֵלוֹ הֵם שְׁנַיִם עָשָׂר פְּרָקִים,
 שְׁהֵם שֵׁשׁ בְּשִׁיתִי זְרוּעוֹת וְשֵׁשׁ בְּשִׁיתִי
 שׁוּקִים. זֶהוּ שְׁכָתוּב יָדָיו גְּלִילֵי זָהָב
 מְמֻלָּאִים בַּתְּרָשִׁישׁ, מַהוּ בַּתְּרָשִׁישׁ?

וּבְהוֹן כְּתִיב (שם ז ב) מַה יָּפוּ פְּעָמֶיךָ בְּנַעְלִים בַּת
 נְדִיב, נַעְלִים דִּילָה נַעֲלִילַת הַחַג וְנַעֲלִילַת
 הַפֶּסַח, וְלֹא צָרִיךְ לְאַתְחִזָּא קַדָּם נַעְלִים דְּחוּל,
 דְּאִינוּן שְׂאוּר וְחֻמִּין, וְעַלֵּייהוּ אָמַר לְמֹשֶׁה (שמות ג ה)
 שֵׁל נַעֲלִיךְ מַעַל רַגְלֶיךָ, דְּתַרוּמָה וְחוּלִין בְּגוּוּנָא
 דָּא לֹא צָרִיךְ לְאַתְעַרְבָּא תַּרוּמָה בְּקֹדֶשׁ, וְכֵן
 מְלֹאכָה דְּחוּל לֹא צָרִיךְ לְאַתְחִזָּא קַדָּם מְלֹאכָה
 דְּקֹדֶשׁ דְּאִיהוּ מְלֹאכַת הַכֹּהֲנִים, וְכֵן אִשׁ דְּחוּל לֹא
 צָרִיךְ לְאַתְחִזָּא בְּשַׁבַּת קַדָּם אִשׁ דְּקֹדֶשׁ, דְּכִלְהוּ
 חוּל וְאַחֲרֵינִין קֹדֶשׁ, וּבְגִין דָּא מְנִי הַמְּבַדִּיל בֵּין
 קֹדֶשׁ לְחוּל.

הָא צִיּוֹן דְּאִיהִי שְׂכִינְתָא נְפַקָא בְּכָל קְשׁוּמִין
 דִּילָה, וְכָל עֲלָמָא מוֹרִין לָהּ בְּאַצְבָּע, הָדָא
 הוּא דְכְּתִיב (ישעיה לג ב) תִּזְהַר צִיּוֹן קַרְיַת מוֹעֲדֵנוּ, וְחָתָן

לשון הקודש

קֹדֶשׁ, וְכֵן מְלֹאכָה שֵׁל חוּל לֹא צָרִיכָה
 לְהִרְאוּת לְפָנֵי מְלֹאכָה שֵׁל קֹדֶשׁ, שְׁהִיא
 מְלֹאכַת הַכֹּהֲנִים, וְכֵן אִשׁ שֵׁל חוּל לֹא
 צָרִיכָה לְהִרְאוּת לְפָנֵי אִשׁ שֵׁל קֹדֶשׁ,
 שְׁכֹלָם חוּל וְאַחֲרֵים קֹדֶשׁ, וּמִשּׁוּם זֶה צְנָה
 הַמְּבַדִּיל בֵּין קֹדֶשׁ לְחוּל.

הַצִּיּוֹן שְׂכִינָה, יוֹצֵאת בְּכָל
 הַקְּשׁוּמִים שְׁלָהּ, וְכָל הָעוֹלָם מוֹרִים עָלֶיהָ
 בְּאַצְבָּע, וְהוּא שְׁכִינָתָהּ תִּזְהַר צִיּוֹן קַרְיַת

בְּשֵׁתֵי רַגְלִים - הָרִי שְׁבָעִים וּשְׁנַיִם,
 שְׁבָעִים שְׁלָהּם שְׁבָעִים הַתְּמָרִים, שְׁנֵי
 צְדִיקִים כְּתָמַר יִפְרַח בָּהֶם.

וּבְהֶם כְּתוּב מַה יָּפוּ פְּעָמֶיךָ בְּנַעְלִים בַּת
 נְדִיב, הַנַּעֲלִים שְׁלָהּ נַעֲלִילַת הַחַג וְנַעֲלִילַת
 הַפֶּסַח, וְלֹא צָרִיךְ לְהִרְאוּת לְפָנֵי נַעְלִים
 שֵׁל חוּל, שְׁהֵם שְׂאוּר וְחֻמִּין, וְעַלֵּיהֶם אָמַר
 לְמֹשֶׁה שֵׁל נַעֲלִיךְ מַעַל רַגְלֶיךָ, שְׁתַּרוּמָה
 וְחוּלִין כְּמוֹ זֶה, לֹא צָרִיךְ לְעַרְב תַּרוּמָה עִם

נְפִיק מְעוּטָר לְגַבְהָ, וְכָל עֲלָמָא אָמְרִי (שיר ג יא) צְאִינָה
 וְרֵאִינָה בְּנוֹת צִיּוֹן בַּמֶּלֶךְ שְׁלֵמָה בְּעֶטְרָה שְׁעֶטְרָה
 לוֹ אִמּוֹ בְּיוֹם חֲתוּנָתוֹ וּבְיוֹם שְׂמֵחַת לְבוֹ, חֲתוּנָתוֹ
 שְׂכִינְתָא עֲלָאָה, שְׂמֵחַת לְבוֹ שְׂכִינְתָא תַּתְּאָה, יוֹם
 דְּתַרְוֵייהוּ עֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא, בּוֹצִינָא קַדִּישָׁא הָא
 בְּלָה מְתַקְשָׁטָא לְגַבֵּי בַעֲלָה דְאִיהוּ יְהו"ה, בְּרָא
 דְּמִלְכָא. (דף קמז ע"ב).

תקונא שביעאה

(זהו תקון כז)

דָּא אִיהוּ בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, בְּרֵאשִׁית אָבָא
 וְאִמָּא, יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ, בְּרָא יְהו"ה, בְּרָא
 דְּאָבָא וְאִמָּא, אֱלֹהִים בְּרֵתָא, וְעַלְיֵיהוּ אֲתַמַּר (ויקרא
 יט ג) אִישׁ אִמּוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ, (שמות כ יב) כִּכְד אֶת אָבִיךָ
 וְאֶת אִמְךָ, אָבִיךָ דָּא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אִמְךָ דָּא

לשון הקודש

המלך.

תקון שביעי

זהו תקון כ"ז

זהו בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, בְּרֵאשִׁית
 אָבָא וְאִמָּא, יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ, בְּרָא יְהו"ה,
 בְּנֵם שֶׁל הָאָב וְהָאֵם, אֱלֹהִים הַבֵּת,
 וְעַלֵּיהֶם נֶאֱמַר אִישׁ אִמּוֹ וְאָבִיו תִּירָאוּ,
 כִּכְד אֶת אָבִיךָ וְאֶת אִמְךָ, אָבִיךָ זֶה

מועדנו, וְהַחֲתֵן יוֹצֵא מִעֶטֶר אֵלֶיהָ, וְכָל
 הָעוֹלָם אוֹמְרִים צְאִינָה וְרֵאִינָה בְּנוֹת צִיּוֹן
 בַּמֶּלֶךְ שְׁלֵמָה בְּעֶטְרָה שְׁעֶטְרָה לוֹ אִמּוֹ
 בְּיוֹם חֲתוּנָתוֹ וּבְיוֹם שְׂמֵחַת לְבוֹ. חֲתוּנָתוֹ –
 הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה, שְׂמֵחַת לְבוֹ –
 הַשְּׂכִינָה הַתַּתְּוֹנָה, הַיּוֹם שֶׁל שְׂנֵיהֶם –
 הָעֲמוּד הָאַמְצָעִי, הַמְּנוּרָה הַקְּדוּשָׁה, הָרִי
 הַבְּלָה מְקַשָּׁטָה לְבַעֲלָה שֶׁהוּא יְהו"ה, בֵּן

שְׁכִינְתָא, דְּחִילוּ דִּילָהּ בְּפִקּוּדִין וְדִלָּא תַעֲשֶׂה, אֹקִירוּ דִּילָהּ בְּפִקּוּדִין וְדַעֲשֶׂה, וְכָל אֵינוֹן דְּמִקְיָיְמִי פִקּוּדֵי דַעֲשֶׂה עַל־יְיָהּוּ אֲתָמַר (שמואל א ב ל) כִּי מִכְבְּדֵי אֲכַבֵּד, וְאֵינוֹן דְּעֶבְרִין עַל לֹא תַעֲשֶׂה עַל־יְיָהּוּ אֲתָמַר וּבְזֵי יִקְלוּ. אָמַר בּוֹצִינָא קְדִישָׁא רַבִּי רַבִּי, וּמָה הוּא אֹקִירוּ וּבְזִיוֹן לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּפִקּוּדִין וְדַעֲשֶׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה, אֶלָּא בּוֹדְאֵי כֹד שְׁכִינְתָא אִיהִי בְּגִלוּתָא, כָּל מָאן דְּעֶבִיד מְצוּה לְאַקְמָא לָהּ מִן גִּלוּתָא, כָּאֵלוּ אֹקִיר לְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא.

לְמַלְכָּא דְּהִנּוּה לִיהּ קְטָטָה עִם מְטְרוֹנִיתָא, וְאַרְמָא לָהּ מִן הִיכְלִיָּהּ, וְאִיהִי אֶזְלַת לְגַבֵּי שְׁכִינְתָּהּ, וְהֵלָּא כָּל מָאן דְּמִקְבֵּל לָהּ בְּבִיתִיהּ וְאֹקִיר לָהּ (וְדָאֵי אֹקִיר לְמַלְכָּא), וְעֵאִיל שְׁלָם בִּינְתָּא וּבִין בְּעֵלָּהּ, הֵלָּא כָּל יִקְרָא דְּעֶבִיד לָהּ לְמַלְכָּא

לשון הקודש

בְּגִלוּת, כָּל מִי שְׁעוֹשֶׂה מְצוּה לְהִקִּים אוֹתָהּ מִן הַגִּלוּת, כָּאֵלוּ כְּבֹד אֶת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא.

לְמַלְךְ שְׁהִינְתָּה לוֹ קְטָטָה עִם הַגְּבִירָה, וְזָרַק אוֹתָהּ מִהִכְלוֹ, וְהִיא הִלְכָה לְשְׁכִינְתָּהּ, וְהֵלָּא כָּל מִי שְׁמִקְבֵּל אוֹתָהּ בְּבִיתוֹ וּמְכַבֵּד אוֹתָהּ, (וְדָאֵי שְׁמַכְבֵּד אֶת הַמֶּלֶךְ), וּמְכַנְּסִים שְׁלוֹם בִּינָה לְבִין בְּעֵלָּהּ, הֵלָּא כָּל הַכְּבוֹד שְׁעוֹשֶׂה לָהּ, הוּא עוֹשֶׂה לְמַלְךְ,

הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲמַךְ זוֹ שְׁכִינְתָּה, הִירָאָה שְׁלָה - בְּמַצּוֹת לֹא תַעֲשֶׂה, הַכְּבוֹד שְׁלָה - בְּמַצּוֹת עֲשֶׂה, וְכָל אֵלוּ שְׁמִקְיָיְמִים מַצּוֹת עֲשֶׂה, נְאֻמַר עֲלֵיהֶם כִּי מְכַבְּדֵי אֲכַבֵּד, וְעַל אוֹתָם שְׁעוֹבְרִים עַל לֹא תַעֲשֶׂה, עֲלֵיהֶם נְאֻמַר וּבְזֵי יִקְלוּ. אָמַר הַמְּאֹר הַקְּדוּשׁ : רַבִּי רַבִּי, וּמָהוּ כְּבוֹד וּבְזִיוֹן לְקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּמַצּוֹת עֲשֶׂה וְלֹא תַעֲשֶׂה? אֶלָּא וְדָאֵי כְּשֶׁהַשְּׁכִינָה

עבד, דאם מלכא פעם עלה זמנא חדא או תרין,
 יהא ליה שלם עמה ויחזיר לה לביתה, ואיהו
 שאיל לה מאן אוקיר לך או מאן זליל בך, או
 אם תריד לה למלכותא אחרא.

בגוונא דא קודשא בריך הוא תריד לה
לשכינתא, וארמי לה מביתה, הדא הוא
דכתיב (ישעיה נ א) **ובפשעיכם שלחה אמכם, והלא כל**
מאן דאוקיר לה בגלותא לקודשא בריך הוא
אוקיר, או מאן דמזליל בה לקודשא בריך הוא
מזליל, ובגין דא כי מכבדי אכבד ובזי יקלו, דאף
על גב דקודשא בריך הוא זבין לה בחובין דבגהא
בגלותא רביעאה, איהו נטיר לה ואיהו יפרוק לה,
ורזא דמלה (שמות כא ז) **וכי ימכור איש את בתו**
לאמה לא תצא פצאת העבדים, אלא תפוק בת

לשון הקודש

שמכבד אותה בגלות, הוא כבד את
 הקדוש ברוך הוא, או מי שמזליל בה,
 הוא מזליל בקדוש ברוך הוא, ומשום זה
 כי מכבדי אכבד ובזי יקלו, שאף על גב
 שהקדוש ברוך הוא מכבד אותה בחטאי
 בגינה בגלות הרביעית, הוא שומר אותה
 והוא יגאל אותה, וסוד הדבר - וכי
 ימכר איש את בתו לאמה לא תצא

שאם המלך בועס עליה פעם אחת או
 פעמים, יהיה לו שלום עמה ויחזיר אותה
 לביתו, והוא שואל אותה, מי כבד
 אותך? או מי זליל בך? או אם גרש
 אותה למלכות אחרת?

כמו בן הקדוש ברוך הוא גרש את
 השכינה וזרק אותה מביתו, זהו שפתוב
 ובפשעיכם שלחה אמכם, והלא כל מי

חזרין, בגין דבגלותא קדמאה דלא הות לה בעלה
 דאיהי אורייתא חירו דילה, לא נפקת לה בת
 חזרין, ונפקת בחפזון בעבדא דברה מרבוניה ולא
 אית לה שטר חירו, אבל בפורקנא בתרייתא דאית
 לה בעלה דאיהו בן חזרין, לא תצא בחפזון ולא
 תצא בעבדין, דאתמר בהון עבדים היינו לפרעה
 במצרים, אלא תפוק בת חזרין, ובגין דא כי ימפור
 איש את בתו לאמה לא תצא פצאת העבדים.

ומנלן דאורייתא איהו חירות, הדא הוא דכתיב
 (שמות לב טז) וְהַמִּכְתָּב מִכְתָּב אֱלֹהִים הוּא
 חרות על הלחת, ואיהו יהא לה בפורקנא
 בתרייתא חרות ממלאך המות, דלא ימות משיח
 בן אפרים, חרות משעבוד מלכיות דלא ישתעבדון
 בה ולבנהא לעלם, ויהא לה חירו ולבנהא מפל

לשון הקודש

בת חזרין, ומשום זה כי ימכר איש את
 בתו לאמה לא תצא פצאת העבדים.
 ומניין לנו שתורה היא חרות? זהו
 שכתוב והמכתב מכתב אלהים הוא
 חרות על הלחת, והוא יהיה לה בגאולה
 האחרונה חרות ממלאך המות, שלא
 ימות משיח בן אפרים, חרות משעבוד
 מלכיות, שלא ישתעבדו בה ובבניה
 לעולם, ותהיה לה חרות ולבניה מפל

פצאת העבדים, אלא תצא בת חזרין,
 משום שבגלות הראשונה, שלא היה לה
 בעלה, שהיא התורה, החרות שלה, לא
 הוציא אותה בת חזרין, ויצאה בחפזון
 כמו עבד שבורח מאדונו ואין לו שטר
 שחרור, אבל בגאולה האחרונה, שיש לה
 בעלה שהוא בן חזרין, לא תצא בחפזון
 ולא תצא כמו עבדים, שנאמר בהם
 עבדים היינו לפרעה במצרים, אלא תצא

מֵרַעִין בִּישִׁין דְּעֶלְמָא דְּאִינוּן עֵרְב רַב, וַיִּשְׂרָאֵל
 דְּאִינוּן מִסְפָּרָא דְּהַהוּא נַעַר אוּ מִכְרִסְיָא קִדִּישָׁא,
 אָף עַל גַּב דְּהוּוּ מְחִוּיָּבִין בְּכַמְּה חֻזְבִּין, כְּמָה
 דְּאָמְרִין אִין בְּן דְּוַד בָּא עַד שְׁיִהְיֶה דוֹר שְׁכָלוּ וַפְּאִי
 אוּ כְּלוּ חַיִּיב, אֲתַמַּר בְּהוּן (שם כא ח) אִם רָעָה בְּעִינֵי
 אֲדוּנְיָה אֲשֶׁר לֹא יַעֲדָה, עִם כָּל דָּא וְהַפְּדָה
 בְּגָלוּתָא, וְלֹא יִמְשׁוּל לְמוֹכְרָה בְּגָלוּתָא, בְּבַגְדוֹ בְּה,
 בְּגִין דְּבַגְדוֹ בְּעִבּוּדָה זָרָה.

וְעוֹד כִּי יִמְכּוֹר אִישׁ אֶת בֵּיתוֹ לְאִמָּה, דָּא נִשְׁמַתָּא
 קִדִּישָׁא, דְּמִכְרָ לָהּ בְּגוּפָא דְּאִיהוּ אִמָּה
 דִּילָהּ, וְאֲתַמַּר (משלי ל כג) וְשִׁפְחָה כִּי תִירֶשׁ גְּבִירְתָּהּ,
 כִּד תִּפּוֹק מִגּוּפָא לֹא תֵצֵא כְּצֵאת הָעֶבְדִּים, דְּאִינוּן
 נְפֻשׁוֹת דְּאִינוּן מְשׁוּתְפִין עִם גּוּפָא תַתָּא, דְּהַנָּאָה
 דְּלַהוּן לֹאוּ אִיהִי לְעֶלְמָא דְּאֲתִי, לְאִשְׁתִּדְלָא
 בְּאוּרֵייתָא דְּאִיהוּ חִירוֹ מִמְּלֶאךָ הַמּוֹת, אֶלָּא לִירְתָא

לשון הקודש

בְּבַגְדוֹ בְּה, מִשׁוּם שְׁבַגְדוֹ בְּעִבּוּדָה זָרָה.
 וְעוֹד כִּי יִמְכּוֹר אִישׁ אֶת בֵּיתוֹ לְאִמָּה, זו
 הַנְּשֻׁמָּה הַקְּדוּשָׁה שְׁמִכְרָ אוֹתָהּ לַגּוֹף,
 שְׁהוּא אִמָּה שְׁלָהּ, וְנִאֲמַר וְשִׁפְחָה כִּי
 תִירֶשׁ גְּבִירְתָּהּ, כְּשִׁתְּצֵא מִן הַגּוֹף, לֹא
 תֵצֵא כְּצֵאת הָעֶבְדִּים, שְׁהֵם נְפֻשׁוֹת
 שְׁמֻשְׁתְּפִים עִם הַגּוֹף הַתַּחְתּוֹן, שְׁהַנָּאָה
 אִינְהָ לְעוֹלָם הַבָּא, לְהַשְׁתַּדֵּל בְּתוֹרָה

הַחֲטָאִים הָרַעִים שֶׁל הָעוֹלָם, שְׁהֵם עֵרְב
 רַב, וַיִּשְׂרָאֵל שְׁהֵם מְעַד אוֹתוֹ הַנַּעַר אוּ
 מִהַכְּסָא הַקְּדוּשׁ, אָף עַל גַּב שְׁהִיוּ
 מְחִוּיָּבִים בְּכַמְּה חֲטָאִים, כְּמוֹ שְׁאוּמְרִים
 אִין בְּן דְּוַד בָּא עַד שְׁיִהְיֶה דוֹר שְׁכָלוּ
 וַפְּאִי אוּ כְּלוּ חַיִּיב, נִאֲמַר בְּהֵם אִם רָעָה
 בְּעִינֵי אֲדוּנְיָה אֲשֶׁר לֹא יַעֲדָה, עִם כָּל זֶה
 וְהַפְּדָה בְּגָלוּתָא, וְלֹא יִמְשָׁל לְמוֹכְרָה בְּגָלוּתָא

לְעֵלְמָא דִּין, וּבְגִין דָּא נִשְׁמְתָא דְאִיהִי אֲשֶׁתְּדִלָּא
בְּאֻרֵייתָא, לֹא תֵצֵא פְּצֵאת הָעֵבְדִים מִגּוּפָא
בְּדוּחְקָא, בְּנִשְׁמְתָא דְעַם הָאָרֶץ דְאִיהִי עֵבֶד, אֱלָא
תִּיפּוּק בַּר חוּרִין מִמְּלֵאךְ הַמּוֹת.

תקונא תמינא (זהו תקון כ"ח)

בְּרֵאשִׁית, (דף קמז ע"א) דָּא בָּאָר (ג"א בָּאָר שִׁית), וְאִינוּן
תְּרִין, חַד (במדבר כא א) בָּאָר תְּפְרוּהָ
שָׂרִים פְּרוּהָ נְדִיבֵי הָעַם, חַד אִיהוּ בָּאָר דְּאֶתְמַר
בָּהּ (בראשית כו כא) וַיָּרִיבוּ גַם עָלֶיהָ, וְתַנְיָנָא בָּאָר אַחֲרַת
וְלֹא רָבו עָלֶיהָ, בָּאָר דְּרָבוּ עָלֶיהָ דָּא אֻרֵייתָא
דְּבַעַל פָּה, דְּאֶתְמַר בָּהּ (שם כ) וַיָּרִיבוּ רוּעֵי גֶרָר עִם
רוּעֵי יִצְחָק לֵאמֹר לָנוּ הַמָּיִם, אֵלֶיךָ מִקְּשִׁין עַל
אֵלֶיךָ, וְאֵלֶיךָ חוֹלְקִין עַל אֵלֶיךָ, אֵלֶיךָ מִטְּהָרִין וְאֵלֶיךָ
מִטְּמָאִין, אֵלֶיךָ פּוֹסְלִין וְאֵלֶיךָ מִכְּשִׁירִין, אֵלֶיךָ

לשון הקודש

אחת בָּאָר תְּפְרוּהָ שָׂרִים פְּרוּהָ נְדִיבֵי
הָעַם, וְאַחַת הִיא הַבָּאָר שְׁנַאמַר בָּהּ
וַיָּרִיבוּ גַם עָלֶיהָ, וְהַשְׁנֵינָא בָּאָר אַחֲרַת וְלֹא
רָבוּ עָלֶיהָ. הַבָּאָר שָׂרָבוּ עָלֶיהָ זו תוֹרָה
שְׂבַעַל פָּה, שְׁנַאמַר בָּהּ וַיָּרִיבוּ רוּעֵי גֶרָר
עִם רוּעֵי יִצְחָק לֵאמֹר לָנוּ הַמָּיִם, אֵלֶיךָ
מִקְּשִׁים עַל אֵלֶיךָ, וְאֵלֶיךָ חוֹלְקִים עַל אֵלֶיךָ,
אֵלֶיךָ מִטְּהָרִים וְאֵלֶיךָ מִטְּמָאִים, אֵלֶיךָ

שְׁהוּא חֲרוּת מִמְּלֵאךְ הַמּוֹת, אֱלָא לִירֵשׁ
אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה, וּמִשׁוּם הַנְּשֻׁמָּה
שְׁמִשְׁתַּדְּלַת בְּתוֹרָה, לֹא תֵצֵא פְּצֵאת
הָעֵבְדִים מִן הַגּוֹף בְּדוּחְקָא, כְּמוֹ נִשְׁמַת עִם
הָאָרֶץ שְׁהִיא עֵבֶד, אֱלָא תֵצֵא בֵּת חוּרִין
מִמְּלֵאךְ הַמּוֹת.

תקון שמיני זהו תקון כ"ח

בְּרֵאשִׁית, זו בָּאָר (בָּאָר שִׁית), וְהֵם שְׁתֵּימָן,

אוֹסְרִין וְאֵלִין מִתִּירִין, בְּשֵׁית סְטָרִין, וְאֵינוּן
בְּרֵאשִׁית בְּרֵא שֵׁית וְכו'.

תקונא תשיעאה

(זהו תקון כ"ט)

בְּרֵאשִׁית בְּרֵא שֵׁית סְטָרִין דְּאֶסּוּר וְהֵתֵר
בְּדָקְאֶמְרוּן, וְעֵלְיָה אֶתְמַר (במדבר יד יז)
וְעֵתָהּ יִגְדֵל נָא כַּח אַדְנִי, וְאֵיהִי כ"ח אֶתְוּוּן
דְּעוּבְדָא דְּבְרֵאשִׁית, בְּהֵאֵי (נ"א דְּאֵיהֵו) כ"ח תְּלַמְיָדִי
חֲכָמִים (בראשית כו כב) וַיִּחַפְּרוּ בְּאֵר אַחֲרֵת וְלֹא רָבוּ
עֲלֶיהָ, דְּאֵיהִי הֶלְכָה לְמֹשֶׁה מְסִינֵי קַבְלָה לְמֹשֶׁה
מְסִינֵי, וּמֹשֶׁה בְּנִינָה בְּזִמְנָא דְּאָמַר לֵיהּ קוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא אֵין שְׁלוֹם בְּעִירְךָ, אָמַר וְעֵתָהּ יִגְדֵל נָא
כַּח אַדְנִי, וְאֵיהִי תְּלַמוּד דְּאֶתְמַר לְמֹשֶׁה, מֹשֶׁה
קִבֵּל תּוֹרָה מְסִינֵי, מְשֻׁנָּה שְׂפָחָה דִּילָהּ, דָּא

לשון הקודש

האותיות של מעשה בראשית, בְּרֵא (שהוא)
עֲשָׂרִים וּשְׁמוֹנָה תְּלַמְיָדִי חֲכָמִים, וַיִּחַפְּרוּ
בְּאֵר אַחֲרֵת וְלֹא רָבוּ עֲלֶיהָ, שְׁהִיא הֶלְכָה
לְמֹשֶׁה מְסִינֵי, קַבְלָה לְמֹשֶׁה מְסִינֵי,
וּמֹשֶׁה בְּנִינָה, בְּזִמְנָא דְּאָמַר לוֹ הַקְּדוּשׁ
בְּרִיךְ הוּא אֵין שְׁלוֹם בְּעִירְךָ, אָמַר וְעֵתָהּ
יִגְדֵל נָא כַּח אַדְנִי, וְהִיא הַתְּלַמוּד
שְׁנַאֲמַר לְמֹשֶׁה, מֹשֶׁה קִבֵּל תּוֹרָה מְסִינֵי,

פּוֹסְלִים וְאֵלוּ מְבַשְׂרִים, אֵלוּ אוֹסְרִים
וְאֵלוּ מִתִּירִין, בְּשֵׁשׁ אֶדְדִים, וְהֵם
בְּרֵאשִׁית בְּרֵא שֵׁית וְכו'.

תקון תשיעי

זהו תקון כ"ט

בְּרֵאשִׁית בְּרֵא שֵׁשׁ אֶדְדִים שֶׁל אֶסּוּר
וְהֵתֵר כְּמוֹ שְׁאֶמְרֵנוּ, וְעֵלְיוֹ נֶאֱמַר וְעֵתָהּ
יִגְדֵל נָא כַּח אַדְנִי, וְהִיא עֲשָׂרִים וּשְׁמוֹנָה

אֶתְעַבֵּיד לְהִלְכָה דְאִיהִי בְרַתָּא דְמִלְכָּא לְבוּשָׂא,
 וּבְרַתָּא דְמִלְכָּא אִיהִי בַת קוּל מִלְגָּא, וּבְרִייתָא
 אִיהִי שְׂפַחָה לָּהּ מִלְבָּר, וְאֵלִין תְּרִין סְמִכִין לָּהּ
 לְבְרַתָּא דְמִלְכָּא בְּגִלוּתָא מִשְׁנָה וּבְרִייתָא.

וְאִית שְׂפַחָה בִּישָׂא דְאֶתְקְרִיאת שְׂטְנָה, הִדָּא הוּא
 דְכְּתִיב (בראשית כו כא) וַיִּקְרָא אֶת שְׂמָה שְׂטְנָה,
 אֶתְתָּא דְנָחַשׁ דְּאִיהוּ שָׂטָן, וְדָא אִיהוּ מִחֲלָקַת
 וְקוּשִׂיא, וְעֵלָּה אֶתְמַר (שמות א יד) וַיִּמְרְרוּ אֶת חַיִּיהֶם
 בְּעִבּוּדָה קָשָׁה, דְּוַדָּאי דָּא אִיהוּ קוּשִׂיא, בְּחוּמְרָא דָּא
 קַל וְחוּמְרָא, דָּא נָחַשׁ עֶקְלָתוֹן מִחֲלָקַת, וּמִנָּא אִיהוּ
 קַל בְּשַׁעְבּוּדָא דִּישְׂרָאֵל כִּד חוּבִין קַלִּין עַלִּייהוּ,
 וּמִנָּא דְאִיהוּ חֲמוּר כְּבֵד, וּמִסְטָרָא דִּילִיָּה (שם ה ט)
 תְּכַבֵּד הָעֶבְדָּה.

לשון הקודש

הַנְּחָשׁ שֶׁהוּא הַשָּׂטָן, וְזוּהִי מִחֲלָקַת
 וְקוּשִׂיא, וְעֵלָּה נֶאֱמַר וַיִּמְרְרוּ אֶת חַיִּיהֶם
 בְּעִבּוּדָה קָשָׁה, שְׂוַדָּאי זוּהִי קָשָׁה, בְּחוּמְרָא
 – זְהוּ קַל וְחוּמְרָא, זְהוּ נָחַשׁ עֶקְלָתוֹן.
 מִחֲלָקַת, פַּעַם הוּא קַל בְּשַׁעְבּוּד שֶׁל
 יִשְׂרָאֵל כְּשֶׁהִתְחַטְּאוּ קָלִים עֲלֵיהֶם, וּפַעַם
 שֶׁהוּא חֲמוּר, כְּבֵד, וּמִהַצֵּד שֶׁלּוֹ תְּכַבֵּד
 הָעֶבְדָּה.

זו נעשתה
 לְהִלְכָה שֶׁהִיא בַת הַמִּלְךְ הַלְבוּשׁ, וּבַת
 הַמִּלְךְ הִיא בַת קוּל מִבְּפָנִים, וְהַבְּרִייתָא
 הִיא שְׂפַחָה לָּהּ מִבְּחוּץ, וְאֵלִין שְׁנֵי
 הַתּוּמְכִים אוֹתָהּ אֶת בַּת הַמִּלְךְ בְּגִלוּת –
 מִשְׁנָה וּבְרִייתָא.

וַיֵּשׁ שְׂפַחָה רְעָה שְׂנִקְרֵאת שְׂטְנָה, זְהוּ
 שְׂכַתוּב וַיִּקְרָא אֶת שְׂמָה שְׂטְנָה, אִשְׁת

וְנָחַשׁ אִיהוּ אָזִיל בְּקוּשְׁיָא וּמַחְלוּקַת, בְּגוּוּנָא דְגַלִּי
יָפֵא, בְּגוּוּנָא דָּא כַּד חָשִׁיב בַּר נֶשׁ דְּאִיהוּ
בְּקוּשְׁיָא וּמַחְלוּקַת לְתַתָּא בְּסִיפָא דְּמַתְנִיתִין, אֲשַׁכַּח
לָהּ פְּרִישָׁא, וְכַד חָשִׁיב דְּאִיהוּ בְּרִישָׁא, אֲשַׁכַּח לָהּ
בְּסִיפָא, וּלְבַתַּר פְּלִיג בְּאַמְצָעִיתָא דְּמַתְנִיתִין, וַיַּחְפְּרוּ
בְּאֵר אַחֲרַת דָּא פְּסִיקְתָּא, דִּתְמֵן פְּסָקִי הֶלְכָּה וְאִיהוּ
תְּרוּץ, וְלֹא רְבוּ עָלֶיהָ וַיִּקְרָא שְׁמָה רְחוּבוֹת, וְאֵלִין
פְּסָקִין וְתְרוּצִין אֵינוֹן לְבָנִים, דְּאֵינוֹן לְבוֹן הֶהֱלַכָּה,
וְדָא אִיהוּ וּבְלָבָנִים, וּבְכָל עֲבוּדָה בִּשְׂדָה וְדָא דָּא
בְּרִיתָא, דְּעָלָה אֲתָמַר (דְּבָרִים כב כז) כִּי בִשְׂדָה מְצָאָה
וְגוֹמֵר, אֵת כָּל עֲבֹדְתָם זֹו מִשְׁנָה, שְׁפַחָה תִּנְיִנָּא
לְבְּרִיתָא, אֲשֶׁר עָבְדוּ בָּהֶם בְּפָרְךָ, הַכֹּל תִּלְוִי עַד
שְׂיָבָא אֵלֶיהוּ, דָּא שְׁפַחָה תְּלִיתָאָה דְּאִיהוּ אֲקָרִי
עֲבוּדָה (עֵיבוּד ה''). קָם יְנוּקָא חֲדָא, פָּתַח וְאָמַר (אֵיב)
צַעִיר אֲנִי לְיָמִים וְאַתֶּם יְשִׁישִׁים.

 לשון הקודש

שְׁמָה רְחוּבוֹת, וְהַפְּסָקִים וְהַתְּרוּצִים הִלְלוּ
 הֵם לְבָנִים, שֶׁהֵם לְבוֹן הֶהֱלַכָּה, וְהוּ
 וּבְלָבָנִים. וּבְכָל עֲבֹדָה בִּשְׂדָה - בְּדָא זֹו
 בְּרִיתָא, שְׁעָלֶיהָ נֶאֱמַר כִּי בִשְׂדָה מְצָאָה
 וְגוֹמֵר. אֵת כָּל עֲבֹדְתָם - זֹו מִשְׁנָה,
 הַשְׁפַּחָה הַשְּׁנִיָּה לְבְּרִיתָא, אֲשֶׁר עָבְדוּ
 בָּהֶם בְּפָרְךָ, הַכֹּל תִּלְוִי עַד שְׂיָבָא אֵלֶיהוּ,
 זֹו הַשְׁפַּחָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁנִּקְרְאת עֲבוּדָה,

וְהַנְּחָשׁ הוֹלֵךְ בְּקִשְׁיָה וּבְמַחְלוּקַת, כְּמוֹ
 גַלִּי הָיִם, כְּמוֹ כֵּן בְּשַׁחוּשְׁב אָדָם שֶׁהוּא
 בְּקִשְׁיָה וּמַחְלוּקַת לְמַטָּה בְּסוּף הַמִּשְׁנָה,
 מוּצֵא אוֹתָהּ בְּרִישָׁא, וּבְשַׁחוּשְׁב שֶׁהוּא
 בְּרִישָׁא, מוּצֵא אוֹתָהּ בְּסוּף, וְאַחַר כֵּן
 הוֹלֵךְ בְּאַמְצָע הַמִּשְׁנָה. וַיַּחְפְּרוּ בְּאֵר
 אַחֲרַת - זֹו הַפְּסִיקְתָּא, שְׁשָׁם פְּסָקִי
 הֶלְכָּה, וְהוּא תְּרוּץ וְלֹא רְבוּ עָלֶיהָ, וַיִּקְרָא

תְּקוּנַת עֲשִׂירָא

(זהו תיקון ל')

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים דָּא בְּבִ"א, וְאִינוּן תְּלַת
 בְּבִי דְאֶתְרִמִּיזוּ בְּתַלְתִּי אֲנַפִּין
 בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, וְעֵלָּה אֶתְמַר (שמות כב ח) עַל
 כָּל דְּבַר פִּשְׁעֵי עַל שׁוֹר עַל חֲמוֹר דָּא בְּבִא קַמָּא,
 עַל שְׂה עַל שְׁלֵמָה דָּא בְּבִא מְצִיעָא, עַל כָּל אַבְדָּה
 אֲשֶׁר יֹאמַר כִּי הוּא זֶה דָּא בְּבִא בְּתָרָא, עַל שׁוֹר
 בֵּיהּ מְתוּכָחִים מְאִרִי מְתַנִּיתִין דָּא עִם (דף קמז ע"ב) דָּא,
 וְאִית שׁוֹר וְאִית שׁוֹר, שׁוֹר תָּם וְשׁוֹר מוּעָד, וְאִית
 חֲמוֹר וְאִית חֲמוֹר, וְעַל אֵלִין דְּסִטְרָא דְמִסְאָבוּ
 אֶתְמַר בְּהוֹן (דברים כב י) לֹא תִחְרֹשׁ בְּשׁוֹר וּבַחֲמוֹר
 יַחְדָּו, וְיַעֲקֹב בְּגִינֵיהוּ אָמַר (בראשית לב ו) וַיְהִי לִי שׁוֹר
 וַחֲמוֹר, צֹאן דָּא שְׂה דְאֶתְמַר בֵּיהּ עַל שְׂה, וְעֶבֶד
 וְשִׁפְחָה דָּא אִיהוּ עַל כָּל אַבְדָּה.

לשון הקודש

בְּבִא קַמָּא, עַל שְׂה עַל שְׁלֵמָה - זו בְּבִא
 מְצִיעָא, עַל כָּל אַבְדָּה אֲשֶׁר יֹאמַר כִּי הוּא
 זֶה - זו בְּבִא בְּתָרָא, עַל הַשׁוֹר שְׂבוּ
 מְתוּכָחִים בְּעֵלֵי הַמִּשְׁנָה זֶה עִם זֶה, וַיֵּשׁ
 שׁוֹר וַיֵּשׁ שׁוֹר, שׁוֹר תָּם וְשׁוֹר מוּעָד, וַיֵּשׁ
 חֲמוֹר וַיֵּשׁ חֲמוֹר, וְעַל אֵלוּ שֶׁל צַד
 הַסְּמָאָה נֹאמַר בְּהֵם לֹא תִחְרֹשׁ בְּשׁוֹר
 וּבַחֲמוֹר יַחְדָּו, וַיַּעֲקֹב בְּעִבְרִים אָמַר וַיְהִי

קָם תִּינוּק אַחַד, פְּתַח וְאָמַר: צְעִיר
 אֲנִי לְיָמִים וְאַתֶּם יוֹשִׁימִים.

תְּקוּנַת עֲשִׂירֵי

זֶהוּ תְּקוּנַת ל'

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, זו בְּבִ"א, וְהוּן
 שְׁלֵשֶׁת הַקְּבוּת שְׁנַרְמִזוּ בְּשִׁלְשָׁה פָּנִים
 בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים, וְעֵלָּה נֹאמַר
 עַל כָּל דְּבַר פִּשְׁעֵי עַל שׁוֹר עַל חֲמוֹר - זו

וְשׁוֹר מוּעֵד, אַרְבַּעַּה וְעֶשְׂרִים תּוֹלְדוֹת דְּנִזְיָקִין
 תְּלִיין מַנְיָה, וְכִלְהוּ תְּלִיין מֵאַרְבַּע אָבוֹת
 דְּאִינוּן קָרוּן וְשׁוֹן וְגוּף וְרַגְלִי, נְגִיחָה בְּקָרוּן, שׁוֹן דִּהְוָה
 אָכִיל בְּגִזְלִי, רַבְצָה בְּגוּפָא עַל מָאנִי וְתַבַּר לוֹן, וְלִית
 מָאנִי אֶלָּא תְּלַמְיָדֵי חֲכָמִים, וְכֵן הִזִּיק בְּרַגְלִיו,
 וְכִלְהוּ בְּמַתְנִיתִין אֶתְמַר, חֲמוֹר אִיהוּ חֲמוֹר בְּחוּמְרָא
 דְּמַתְנִיתִין, וְתַלְמִיד חָכָם דְּשִׁלִּיט עֲלֵיהּ אֶתְמַר בִּיה
 עָנִי וְרוֹכֵב עַל חֲמוֹר, וּמְאִי נִיהוּ דְּשִׁלִּיט עֲלֵיהּ,
 ח'כָּם מ'וּפְלָא ו'רַב ר'פִּנְן דָּא שִׁלִּיט עֲלֵיהּ, אָבֵל
 אַחְרָא אִיהוּ מ'חֲמַרָּא בְּתַרִּיהּ בְּחוּמְרָא דְּמַתְנִיתִין,
 וְכֵן שׁוֹר נְנַח לוֹן בְּקוּשְׂיָא, וְנַשִּׂיד לוֹן, וְרַבִּין עֲלִיָּהּ
 וְתַבַּר לוֹן, וְדָא אִיהוּ מ'חֲלָקֵת, וְכֵן בְּרַגְלִי תַבַּר
 מָאנִין, וּבְגִין דָּא בְּשׁוֹר וּבְחֲמוֹר דְּאִינוּן מְמַנְן דְּעֵשׂוּ
 וְיִשְׁמַעֲלִי, יִתּוּן רַבִּיבִין עֲלִיָּהּ תְּרִין מְשִׁיחִין

לשון הקודש

חמור הוא חמור בחמרה של המשנה,
 ועל התלמיד החכם ששולט עליו נאמר
 בו עני ורכב על חמור, ומי הוא ששולט
 עליו? ח'כָּם מ'וּפְלָא ו'רַב ר'פִּנְן זה השולט
 עליו, אָבֵל האחר הוא מחמר אחריו
 בחמרה של המשנה, וכן שור ננח אותם
 בקשיה ונשיד אותם, ורביץ עליהם ושבר
 אותם, וזוהי מחלקת, וכן ברגל שובר
 בלים, ומשום זה בשור ובחמור, שהם

לי שור וחמור. צאן זה שה, שנאמר בו
 על שה, ועבד ושפחה זהו על כל אבדה.
 ושור מועד, עשרים וארבע תולדות של
 נזיקין תלויים ממנו, וכלם תלויים
 מארבע אבות, שהן קרוּן ושׁוֹן וְגוּף וְרַגְלִי.
 הנגיחה בקרוּן, שן שהיתה אוכלת בגזל
 רבצה בגוף על הכלים ושברה אותם,
 ואין בלים אלא תלמידי חכמים, וכן
 הזיק ברגליו, וכלם נאמרו במשנה,

וּשְׁלֵטִין עֲלֵיהוֹ, וּמְאִירי מִתְנִיתִין שְׁלֵטִין עֲלֵיהוֹ,
 וְעֲלֵיהוֹ אָמַר יַעֲקֹב וַיְהִי לִי שׁוֹר וַחֲמֹר דְּשֵׁלִיט
 עֲלֵיהוֹ, בְּתַלְמוּדָא וּבְמִדְרָשִׁים, וּבְקִשְׁרוֹ דְּתַפְלִין
 וְצִיצִית שְׁלֵיט עֲלֵיהוֹ, דְּאֵינוֹן מוֹעֲדִים לְקַלְקַל,
 דְּאֵתְמַר בְּהוֹן (שמות א יד) וַיִּמָּרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם בַּעֲבֹדָה
 קָשָׁה בְּחָמַר וּבְלִבָּנִים.

מִיָּד נִפְקַ קָלָא וְאָמַר, אֲנַחוּ לִיה לֵינוּקָא וַיִּסְלִיךְ
 לְאַתְרֵיהּ, דְּהָא שְׁתֵּין הֶלְכוֹת דְּאֵינוֹן שְׁשִׁים
 הֵמָּה מְלָכוֹת תַּלְיִין בְּאַוִירָא, וְאִיהוּ אֲתִי לְסַלְקָא
 לוֹן לְאַתְרֵיהוֹ, מִיָּד פָּרַח וְלֹא חָזַו מִיָּד, אָמַר רַבִּי
 שְׁמַעוֹן וְדָאִי דָּא אִיהוּ תֵינוֹק יוֹנֵק מִשְׁדֵּי אָמוֹ,
 וְדָא נַעַר, דְּאִיהוּ אֲנַהִיג אַרְבִּין בְּנִמְא, דְּאֵינוֹן
 תַּלְמִידֵי חֲכָמִים דְּאֶזְלוּן בְּנִמְא דְּאוֹרֵיתָא, בְּאַרְבַּע
 רוּחִין, דִּי בְּהוֹן אֵתְמַר (יחזקאל לו ט) כֹּה אָמַר יְהוָה

לשון הקודש

מִיָּד יֵצֵא קוֹל וְאָמַר: הִנֵּיחוּ לְתֵינוֹק וְנַעֲלָה
 לְמִקְוָמוֹ, שְׁהָרִי שְׁשִׁים הֶלְכוֹת, שְׁהֵם
 שְׁשִׁים הֵמָּה מְלָכוֹת, תַּלוּיִים בְּאוִיר, וְהוּא
 כֹּה לְהַעֲלוֹתֶם לְמִקְוָמָם. מִיָּד פָּרַח וְלֹא
 רָאוּ דָבָר. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן: וְדָאִי זְהוּ
 תֵינוֹק יוֹנֵק מִשְׁדֵּי אָמוֹ, וְזֶה הַנַּעַר שְׁמַנְהִיג
 אֶת הָאֲנִיּוֹת בְּיָם, שְׁהֵם תַּלְמִידֵי חֲכָמִים
 שְׁהוֹלְכִים בְּיָם הַתּוֹרָה בְּאַרְבַּע רוּחוֹת,
 שְׁבָהֶם נֹאמַר כֹּה אָמַר יְהוָה מִאֲרַבַּע

הַמְּמָנִים שֶׁל עֵשׂוֹ וַיִּשְׁמַעְאֵל, יְבוֹאוּ
 רְכוּבִים עֲלֵיהֶם שְׁנֵי מְשִׁיחִים וְשׁוֹלְטִים
 עֲלֵיהֶם, וּבַעֲלֵי הַמְּשַׁנָּה שׁוֹלְטִים עֲלֵיהֶם,
 וְעֲלֵיהֶם אָמַר יַעֲקֹב וַיְהִי לִי שׁוֹר וַחֲמֹר,
 שְׁשׁוֹלֵט עֲלֵיהֶם בְּתַלְמוּד וּבְמִדְרָשִׁים,
 וּבְקִשְׁרֵי שֶׁל תַּפְלִין וְצִיצִית שׁוֹלֵט עֲלֵיהֶם,
 שְׁהֵם מוֹעֲדִים לְקַלְקַל, שְׁנֹאמַר בְּהֵם
 וַיִּמָּרְרוּ אֶת חַיֵּיהֶם בַּעֲבֹדָה קָשָׁה בְּחָמַר
 וּבְלִבָּנִים.

מֵאַרְבַּע רוּחוֹת בְּאֵי הָרוּחַ, וְאֵית אַרְבַּע רוּחוֹת
 אַחֲרֵינָן מִסְטָרָא דְשִׁטָּן דְּאַתְיִין בְּקוּשְׂיָא וּמַחְלוּקָתָא,
 וְטַבְעִין סְפִינּוֹת דְּאִינוּן תְּלַמְיְדֵי חֲכָמִים בְּיַמָּא
 דְּאוּרֵייתָא, וְלֹא יִכְלִין לְנַפְקָא מִתַּמָּן, וְגַלְגְּלִין
 סְלָקוּן וְנַחֲתִין בְּהוּן.

אַדְהֵכִי הָא יְנוּקָא קָא נָחִית, פְּתַח וְאָמַר בּוֹעֲינָא
 קְדִישָׁא פְּתַח פִּידְ בְּאוּרֵייתָא, דְּהָא פִּימָד
 אִיהִי סִינִי, קָלִין וְהִבְלִין דְּנַפְקוּן מִפּוּמָד עַלֵייהוּ
 אֲתַמַּר (שמות כ יח) וְכָל הָעָם רֹאִים אֶת הַקּוֹלֶת וְאֶת
 הַלְפִידִים וְגוֹמֵר, וְכִלְהוּ צִייתִין לְמַלּוּלְךָ עַלֵאִין
 וְתַתְּאִין, דְּאִינוּן שְׁתִּין רַבּוּא דְּמְתִיבְתָא עַלֵאָה,
 וְשְׁתִּין רַבּוּא דְּמְתִיבְתָא תַתְּאָה, וְאַנְתָּ אִיהוּ
 בְּדִיוֹקְנָא דְּמֵאַרְבַּע, דְּבִזְמָנָא דְּפְתַח בְּאַנְכִי שׁוּר לָא
 נְגַח אַרְיָה לָא שְׂאֵג עוֹף דְּאִיהוּ נִשְׂרָא לָא פְּרַח,

לשון הקודש

וההבליים שיוצאים מפיד נאמר וכל העם
 ראים את הקולות ואת הלפידים וגומר,
 וכלם מקשיבים לקולך, עליונים
 ותחתונים, שהם ששים רבוא של
 הישיבה העליונה וששים רבוא של
 הישיבה התחתונה, ואתה הוא בדמות
 רבונך, שבזמן שפתח באנכי שור לא
 נגח, אריה לא שאג, העוף שהוא נשר
 לא פרח, וכל החילות שתלוים מהם

רוחות באי הרוח, ויש ארבע רוחות
 אחרות מן הצד של השטן שבאים
 בקשׂיה ומחלקת, וטובעות הספינות,
 שהם תלמידי חכמים, בנים התורה, ולא
 יכולים לצאת משם, והגלים עולים
 ויורדים בהם.

פינתים הגה התינוק יורה, פתח ואמר:
 מנורה הקדושה, פתח פיד בתורה,
 שהרי פיד הוא סיני, על הקולות

וְכָל חֵילָיו דְּתַלְיִין מְנַיְיהוּ בְּכַרְסֵי יָא יְקָרָא, וְאַדָּם
 לְשַׁבַּת עַל כַּרְסֵי יָא דְאִיהוּ קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אִיהוּ
 צִיִּית לְמַלְיוֹן דִּילָךְ, בְּגִין דְּמַטְרוּנִיתָא דִּילָהּ דְאִיהִי
 אֲזִרִיתָא קְדִישָׁא סְלִיק בְּפוּמָךְ.

תקונא אחת עשרה

(זהו תיקון ל"א)

מִיָּד פְּתַח וְאָמַר, בְּרַאשִׁית, בְּרַאשִׁית, וְאִינוֹן שִׁית
 יָמִים בְּרַאשִׁית אֱלֹהִים מָא אֱלֹהִים יִמָּא
 שְׂבִיעָא, וְרוּז דְּמַלְהָ (קהלת א ט) כָּל הַנְּחָלִים הוֹלְכִים
 אֶל הַיָּם, וְהַיָּם אֵינְנוּ מָלֵא. עַלְאִין שְׁמַעוּ, נוֹנִין
 דְּרַחֲשִׁין בְּיִמָּא דְאֲזִרִיתָא, עֲלָה אֲתָמַר (תהלים קד כה)
 שָׁם רָמַשׁ וְאִין מִסְפָּר חֵיוֹת קְטַנּוֹת עִם גְּדוֹלוֹת,
 וְכִלְהוּ שְׂאֲגִין עַל טְרַפִּין, וּשְׂכִינְתָא אֲתָמַר בָּהּ (משלי

לשון הקודש

וְהֵם שֹׁשֶׁה יָמִים, בְּרַאשִׁית אֱלֹהִים, מַה זֶה
 אֱלֹהִים? זֶה הַיָּם הַשְּׂבִיעִי, וְסוּד הַדְּבָר –
 כָּל הַנְּחָלִים הוֹלְכִים אֶל הַיָּם וְהַיָּם אֵינְנוּ
 מָלֵא. עַלְיוֹנִים שְׁמַעוּ, הַדְּגִים שְׂרוּחֵשִׁים
 בְּיָם הַתּוֹרָה, עֲלֵיהֶם נֹאמַר שָׁם רָמַשׁ וְאִין
 מִסְפָּר חֵיוֹת קְטַנּוֹת עִם גְּדוֹלוֹת, וְכִלְמֵ
 שְׂאֲגִים עַל טְרַף, וּבְשְׂכִינְתָא נֹאמַר בָּהּ

בְּכַסָּא הַכְּבוֹד, וְאַדָּם לְשַׁבַּת עַל הַכַּסָּא
 שְׂהוּא הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, הוּא מְקַשֵּׁב
 לְדְבָרֵךְ, מִשּׁוּם שְׂהַגְבִּירָה שְׁלָהּ, שְׂהִיא
 הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, עוֹלָה בְּפִיךְ.

תקון אחד עשר

זהו תקון ל"א

מִיָּד פְּתַח וְאָמַר: בְּרַאשִׁית, בְּרַאשִׁית,

וַתִּתֵּן טָרַף לְבֵיתָהּ וְחֶק לְנַעֲרֹתֶיהָ, כָּל הַנְּחָלִים
 דְּאֶזְלִין לְיַמָּא הָא שְׁבַע אֵינוּן, וְאֵינוּן שְׁבַע נְעָרוֹת
 הָרְאוּיוֹת לָתֵת לָהּ לְאִימָא קַדִּישָׁא דְאִיהִי
 בֵּת שְׁבַע, יָם אוֹקְיָנוֹס כְּלִילָא מִשְׁבַּע יָמִים, וְאִמָּי
 אֶתְקַרִּיאַת אוֹקְיָנוֹס, בְּגִין דְּכָל מֵינִי מֵיָא וְנוֹבִין
 וְרַחֲשִׁין דְּלֹאוּ אֵינוּן דִּילָהּ, וְיִתּוֹן לְאֶעְלָא בְּהָ, אִיהִי
 מְקִיא לֹזֶן, וּמִתְמָן הֵם שָׁבִים לְלָכֵת, כְּגַוְוָנָא דְתִיבַת
 נַח דְּלֹא הָוָה מְקַבְּלָא מִמֵּינָא אַחְרָא, אֶלָּא מֵאֶלִין
 דְּמֵנִי קוֹדֶשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וּבְגִין דָּא כָּל הַנְּחָלִים
 דְּאֵינוּן תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים כְּלָהּוּ מִשְׁתַּדְּלֵי בְּאוֹרֵיִתָּא
 הוֹלְכִים אֶל הַיָּם, וּבְעָאן לְאֶעְלָא לְשַׁכְּנֵתָא, וְאִיהִי
 לָא מְקַבְּלָא לֹזֶן כְּגַוְוָהּ, אֶלָּא לְאֶלִין דְּמֵנִי קוֹדֶשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא לְאֶעְלָא לְגַבְהָ (נ"א כְּגַוְוָהּ), דְּאֵינוּן שְׁבַע
 רוּעִים, וְלְשַׁבְטֵין דְּנַפְקִין מִנֵּיהוּ, וְלְכָל דְּאֶתִּין

לשון הקודש

היתה מקבלת ממין אחר, אלא מאלו
 שצוה הקדוש ברוך הוא, ומשום זה כל
 הנחלים, שהם תלמידי החכמים, כלם
 מתעסקים בתורה, הולכים אל הים,
 ורוצים להפגם לשכינה, והיא אינה
 מקבלת אותם לתוכה, אלא רק את
 אותם שצוה הקדוש ברוך הוא להפגם
 אליה (בתוכה), שהם שבועה רועים, ואת
 השבטים שיוצאים מהם, ואת כל הפאים

ותתן טרף לביתה וחק לנערותיה. כל
 הנחלים שהולכים אל הים הרי הם
 שבועה, והם שבע הנערות הראויות לתת
 לה, לאם הקדושה, שהיא בת שבע, ים
 האוקיינוס כלול משבעה ימים, ולמה
 נקרא אוקיינוס? משום שכל מיני מים
 ודגים ורמשים שאינם שלה, ויבאו
 להפגם בה, היא מקיאה אותם, ומשם
 הם שבים ללכת, כמו תבת נח שלא

מִסְטַר־יְהוּ וַיִּתְעַרְבוּ בָהֶן, וַיֵּמָא קַבִּילַת לֹזֶן
וַיִּתְעַרְבוּ בְּגוֹזָה, אֲבָל לְאַחֲרֵינִין לָא קַבִּילַת לֹזֶן,
וּמִתַּמָּן אֵינִין שָׁבִין לְלַכְתָּ.
דְּיַדְדֵּי אִיהוּ ה' יֵמָא, נַחַל דִּילָהּ ו', כֹּל אֵינִין
דִּירְתִין נִשְׁמַתִין מִן יֵמָא וְנַחַל דִּילָהּ,
בְּדַחִילוֹ וְרַחִימוֹ דִּי"ה, אִיהִי קַבִּילַת לֹזֶן, וְאַחֲרֵינִין
דִּלְאוֹ אֵינִין חֵלְק יְהו"ה אִיהִי לָא קַבִּילַת לֹזֶן, וְדַחִיָּא
לֹזֶן מִתַּמָּן, וּמִתַּמָּן הֵם שָׁבִים לְלַכְתָּ. קָמוּ כְּלָהּ
וּבְרִיכוֹ לִיה, וְאַמְרוּ פּוּמָא דְשְׂבִינְתָא, סִינֵי סִינֵי,
וּפְאִין אֹדְרִין דְשָׁמְעִין מִלִּין אֵלִין מִפּוּמָד.

אמר המגיה ע"כ מצאתי, ואולי אלו הי"א תקונים הם בכלל השבעים
אלא שלא הושמו איש על ידו לדגליהם, וכבר מצאתי לקוטים
אחרים, ולפי שלבי אמר לי שאינם מכלל התקונים רק מאמרים
מפוזרים מספר הזהר, הבדלתי אותם לי למשמרת עד אשר אראה מה
יהיו, ואם יהיה אלקים עמדי והנחני בדרך אמת עוד אוסיף להדפיס
דברים יקרים ונוראים שלא נראו בגלוי עד היום הזה, וברוך י"י אשר
לא הסיר תפלתי וחסדו מאתי שנגלגל זכות זה על ידי.

לשון הקודש

מְקַבְּלַת אוֹתָם, וְאַחֲרֵים שְׁהֵם אֵינָם חֵלְק
יְהו"ה, הִיא לָא מְקַבְּלַת אוֹתָם, וְדוּחָהּ
אוֹתָם מִשָּׁם, וּמִשָּׁם הֵם שָׁבִים לְלַכְתָּ. קָמוּ
כְּלָם וּבְרִכוּ אוֹתוֹ, וְאַמְרוּ: הִפְּהָ שְׁל
הַשְּׂבִינְתָּ, סִינֵי סִינֵי, אֲשֶׁרֵי הָאֲזִינִים
שְׁשׁוּמְעוֹת הַדְּבָרִים הַלְלוּ מִפִּיד.

מִצְדָּם וַיִּתְעַרְבוּ בָהֶם, הֵיךְ מְקַבְּלַת אוֹתָם
וַיִּתְעַרְבוּ בְּתוֹכָהּ, אֲבָל אֵת הָאַחֲרֵים
אֵינָה מְקַבְּלַת אוֹתָם, וּמִשָּׁם הֵם שָׁבִים
לְלַכְתָּ.

שְׂוֵדְדֵּי ה' הוּא הֵיךְ, הַנַּחַל שְׁלָהּ - ו', כֹּל
אוֹתָם שְׂוֵדְדֵּים נִשְׁמַתִין מִהֵיךְ וְהַנַּחַל
שְׁלָהּ בִּירְאָה וְאַהֲבָה שְׁל י"ה, הִיא